

אהוד גרבלי - צייר אמן // 1961-1994

אהוד גרבלי נולד בחיפה, ב-13 לאוקטובר 1961, וכבר בשנות העשרה שלו החל לפתח סגנון ציור אישי וייחודי לו שעסק בשאלות של חיים ומוות, מיניות ואמונה. בגיל 30 אובחן אצלו סרטן הלימפה ובשנת 1994, כשהוא עוד לא בן 33, נפטר מהמחלה. הציורים של גרבלי אינם קלים לעיכול ומתעסקים בעיקר במוות, בדידות וסבל. אהוד עסק בנושא המוות מגיל קטן מאוד. הוא כתב על המוות וצייר את המוות ללא הפסקה. רוב העבודות שלו עוסקות בסבל, תהומות ומוות. יכול להיות שמגיל צעיר כבר חזה את מותו. אהוד היה בעל אישיות מאוד מורכבת, וסבל מפחדים רבים וסיוטים שהתבטאו בציורים, על ידי הציור הוא פרק את פחדיו. הוא אף פעם לא התפשר, צייר רק את מה שהרגיש ופרץ מתוך הדמיון הלא קונבנציונאלי שלו. הסבל והפחד שבאים לידי ביטוי בעבודות שלו הם שני דברים שכמעט כל אחד מאיתנו מתמודד איתו בחייו. נכון שאנחנו לא תמיד שמחים לדבר עליהם או להודות בקיומם, אבל אולי דווקא בגלל זה הציורים של אהוד מושכים אנשים. כל אחד מוצא בהם משהו משל עצמו.

אהוד גרבלי
צייר אמן // 1961-1994

© כל הזכויות על תוכן ספר זה שמורות לרז לילי ונתן - nlrz@012.net.il

אין להעתיק, לשכפל, לצלם, לתרגם, להקליט, לשדר, לקלוט
ו/או לאחסן במאגר מידע בכל דרך ו/או אמצעי מכני, דיגיטלי,
אופטי, מגנטי ו/או אחר – חלק כלשהו מן המידע ו/או התמונות
ו/או האיורים ו/או כל תוכן אחר שצורף ו/או נכלל בספר זה, בין
אם לשימוש פנימי ו/או לשימוש מסחרי.

הודפס ב-2017

עיצוב ועריכה: ג'י צימבלוק

אהוד גרבלי
צייר אמן
1961-1994

הקדמה

קטלוג זה נוצר אחרי הרבה זמן, מחשבה וגעגועים לאחי הצעיר אהוד. מטרתו לשמר בזיכרון את עבודותיו הרבות ואת דמותו המוחצנת של אחי המוכשר שצייר מגיל 9 עד יום מותו בגיל 32. הציור היה עבורו כל עולמו, נשמתו וחיי הלא קלים. הוא השאיר לי צוואה לשמר את ציוריו הרבים, רישומים ועבודות שמן רבות. הנושאים קשים ועצובים וחלקם קשים מאוד. בקטלוג זה אספנו את החלק הארי מעבודותיו ומקווים לשמר את זכרו וזכרם בצורה זו. אהוד לא זכה להכרה מלאה בחייו הקצרים. אמנם הוא הספיק הרבה אך חייו נגדעו בשיא יצירתו. מטרת הקטלוג היא גם לנסות לשמר את יצירותיו ואולי גם למצוא להן "בית חם". אנחנו מרגישים שנשמתו לא תדע מרגוע עד שמיצא בית ליצירותיו.

אוהבת ומתגעגעת,

לילי רז,
אחותו של אהוד

בשלושה עשר לחודש העשירי, אלף תשע מאות שישים ואחת, יום שישי, אחת עשרה וחצי בלילה יצאתי מרחם אישה, האויר מסביב היה קר ומלוח, ערפילי, אור עמום וצהבהב חדר דרך ריסי עיני, לתוך נשמתי, אפף את ורידי מוחי. אור אשר מגעו על העור הלח והבתולי, מלא שאריות מאבקני הנואש, הנוטף מי חיים, העביר בי צמרמורת, רעידות קלות מלאות התרגשות. אהוד גרבלי נחטף על ידי האנושות ממחבואו האלוהי, מתוך רחמו. ומאז אינני זוכר את עצמי, כי מאז אני יוצר. התקופה של שנתי הראשונות עלי אדמות, עד שנתי הארבע עשרה, היא עדיין בגדר "לא לפרסום", עדיין חסויה. את תהליכי המחשבה שבה אני פועל, אני מכנה כתהליך אולטרא סגולי ביותר, אני יוצר כאשר חוברים למוחי נגיפים, אשר גורמים לי למחלות אומנותיות, לקצרים בנחלי המחשבה ובפעולה של מכניזם של מזוכיזם, שהיא תנאי ליצירה, אני מעביר את הרעיונות הויזואליים למדיום מקובל. המוח שלי הוא המחזאי, אני השחקן והמדיום הוא הבמה. כל גופי כואב את אותם רגעי ההתעלות הקוסמיים, אולטרא סגולים. אני חי את החלום וחולם את המציאות.

אהוד גרבלי, 1980

קורות חיים

- 1961 - נולד בחיפה, ישראל
- 1977-1981 - לימודים במכללה ע"ש נרי בלומפילד,
מכון חיפה ללימודים מתקדמים, ויצו-קנדה
- 1981 - פרס העיר חיפה לאמן צעיר
- 1982 - לימודי תחריט וליטוגרפיה בבית אגודת הציירים והפסלים, ת"א
- 1983 - מלגת יצירה מטעם קרן התרבות חיפה-ברמן
- 1984 - מלגה מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל, ע"ש שרת
- 1985-1986 - לימודים באקדמיה לאמנות, ברמן, גרמניה,
מטעם קרן התרבות חיפה-ברמן
- 1988 - נבחר כחבר באגודת הציירים והפסלים בישראל
- 1988-1989 - חי ויוצר בקרית האמנים הבינלאומית בפריז, צרפת
עורך ומגיש תוכנית רדיו שבועית בעברית בתחנה היהודית
Radui Com 94.8 FM
- 1989-90 - עובד ברדיו סיטי וברדיו כאן, ת"א
- 1990 - חי ויוצר בדיסלדורף, גרמניה, במסגרת חילופי אמנים חיפה-דיסלדורף
- 1991 - מורה לאמנות בבית הספר "הבילויים", רמת גן

תערוכות נבחרות

- 1980 - תערוכת יחיד ראשונה, מרכז לתרבות צרפת, חיפה
- 1981 - תערוכת יחיד, הגלריה החדשה. המכללה ע"ש נרי בלומילד, חיפה
- 1984 - תערוכה קבוצתית, ארבעה אמנים, גלריה אחד העם 90, ת"א
- 1985 - תערוכה קבוצתית, הדפס 85, גלריה אחדת אחד העם 90, ת"א
- 1986 - תערוכת אמנים ישראלים, האקדמיה לאמנות, ברלין
- 1987 - תערוכת יחיד, גלריה בית רוטשילד, חיפה
- 1988 - תערוכה קבוצתית, מוזיאון רמת-גן
- 1989 - תערוכת יחיד, המרכז לאמנות יהודית, פריס, צרפת. בחסות נספח התרבות בשגרירות ישראל, מר משה בן שאול
- 1990 - Installation (מיצב), חלל הארטוטק, דיסלדורף, גרמניה
- 1992 - תערוכת מלחמת המפרץ בלב המפרץ. גלריה סדנא 24, חיפה
- 1992 - גלריה סדנא 24, חיפה, "ציורים חדשים"
- 1992 - גלריה סדנא 24, חיפה, "מיכאיל גורבצ'וב, דיוקנה של מהפכה",
אוצר: נתן זך.
- 1992 - גלריה סדנא 24, חיפה, תערוכת "יוצרים שלום", בשיתוף החורבה, מוזיאון אלטרנטיבי, בית האמנים ירושלים.
- 1994 - ג'אם גלריה לאומנות חיפה, התערוכה הבלתי גמורה.

חיפה, 4.1.87

שם: אהוד גרבלי, נולד: 13.10.61

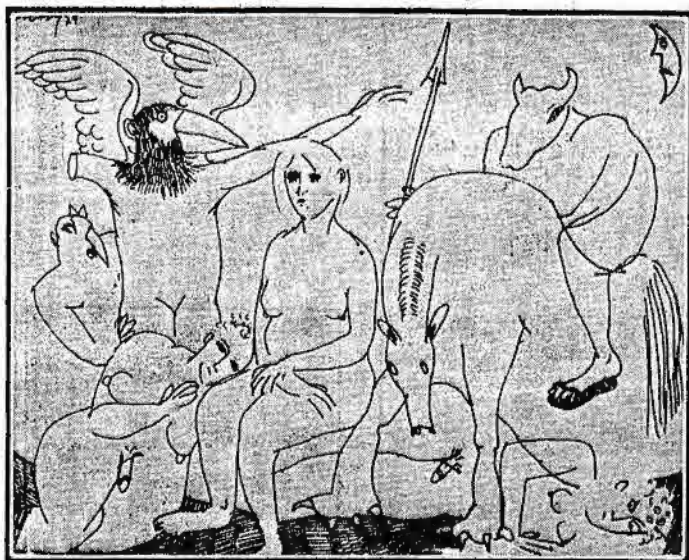
קורות חיים

מאז ומתמיד כתיבת "קורות חיים" מרתיעה אותי, וסביר להניח שרבים חשים כך בבואם לפרט את תולדות חייהם. האם עלי לספר מהי משמעותו של הציור לגבי? או אולי לספר על הציור הראשון שלי, הגילוי האישי שלי, ואח"כ שלל של זרימה מלאה של יתירות בלחץ הזמן?

קורות חיי בפשטות אני אומר אומר ומבלי יומרה, מאז שאני זוכר את עצמי, קשורים איכשהו ומאוחדים באומנות ופרט בציור. בראשית דרכי לא ניצבה בפני הבעיה של "מה" או "איך" לצייר. היו שאמרו שזה נולד בי, שיש בי "גאוניות", אני לכשעצמי מסתייג. מרגיש את חיי בלחץ היצירה, רוצה ואולי מוכרח ליצור ולצייר, מעולם לא הייתה לי הבעיה של תוכן האמירה, זאת ועוד תמיד חשבתי מלא ויותר, מצייר מגיל תשע לערך, ורעיונות מעולם לא חסרו לי.

משנתי ה-15 לערך, התחלתי בביצוע יצירות גדולות ממדים על פי נושאים שהייתי הוגה. דברים שהיו מטרידים ומעניינים אותי, שאלות רבות, שמצאו פתרון במדיום היוזואלי, שם חייתי, תמיד עבדתי הרבה, יום ולילה, תוך ויתור בלי ידיעה על מרבית העיסוקים של בני גילי, תמיד הייתה זו עבודה חסרת רחמים, מלאת להיטות יצרים, מהולה באושר.

רישום של אהוד גרבלי מתוך "תשדורות דיו" (צילום: דורון לויטן).

תשדורות,,גרבליות"

גניססו גלים קצרים שבו הוא מסביר, לקהל האנושי שלו, אשדות-שטר על גורלו של האדם (שלו-עצמו). בצאתו מלחם האם אל הסביבה המוכרת.

חשוב!

אינני יודע. בזה חשב בשבילי, צריך אולי להגיד הכל ובמחירות זו דרכם של צעירים, ומח לי כי אולי בכך.

שתי קבוצות ירשומים (תאריכי העבודות, משי-חרעים על משי שנחמים, כלומר, מאז היוותו בן... (16) שבות-רחוקות מאוכזרות את המשרד דור אכיר, תשדורות דיו, קבוצה אחת, תשדורות דיו, קבוצה שניה.

ירשומים סטנטיים יותר ופחות, יד אמונת מאד, דמויות ראליות וסוריאליטיות של אנשים וחיות ועוד... (1) שזה מוכר לי משהו, אולי את רשומי של ליפשיץ או של... סיקאטו והמינוטאורים שלו, אבל עשה אותם אהוד, ויש בהם משהו, גרבליסטי מאד.

התהירות, אז כך, הם מינוטים, הם טונים, מה זה? הכותרות ואחת אומרת: "מית הארץ", חקר של הפחולא העיקרית במה זו הגרבליות, כותרת סטטטית, עם האקסטרודוריות האפשריות ביותר של נעו אקסטרודוריות, מה זה חשוב, התח-רש מציין.

אז, "ניקופוליה, לאומנים 2 עם פגנות ה" עתה, לכתוב פסל בן פישל, מה שראויים: דמות אשירות, נשים וחילוקות, אשה זקנה על גירום, שוב, דברגות, מה זה?

מה זה חשב, התחריט ציור טוב מאד, ה" רישום טוב, אהוד מציין מציין, בעתיד יפסיק (אני בטוח) עם הכותרות הבלתי-מחייבות הללו, בצד אלה, רישום קטן, ניצח, יפה, המשפחה המאשרת.

תאם אהוד מאשר?

אינני בטוח, זה לא חשב ברגע זה, עולמו המנימי עשיר, עולמו החייתי רב-דימיות, הכשרון שופע, כמעט מחפצי.

מעריב קריאת ביניים 9

אהוד גרבלי על רקע עבודה: הכשרון שופע, כמעט מתפוצץ

אני אומר לאהוד, בניהולת של אדם מוכנה, שיש בעיניו מופרשת - הוא מסכים אתי, יש מרבליסטי - הוא מסכים, אבל למי איכפת, מהבעיות כשלנגד העיניים יש ציור.

בתמונות השמן הגדולות (שאוכלי אותן פוחת מן הירשומים והתהירות) יש גם דמות אדם כמי מעשית בחלל הראש ואכרזימו מנותקים מן העין.

מה אני צריך להבין? שהנוף (הסתור) לחד, ובג'ה'ה'ה' (הלא-הער?) לחד?

אינני יודע.

לתעוררת שלו חילי אהוד, גניססו-דיו.

אהוד גרבלי, שעדיין לא מלאו לו תשע-עשרה שנה, הוא רשם טוב ורגיש ותחריטן מיזמן, שעבודותיו הוצגו באחרונה בבית-הספר הגבוה לעיצוב בחיפה. אפילו שבעי התעורכות לא נשארו אדישים כלפיו, והוא גם עושה לא מעט כדי למשוך את תשומת-לב הקהל.

מאת משה בן-שאול

ה"גרבליזם" אינו זרם חדש, או סגנון חדש, אלא כוונן מסויים חדש באמנות, אבל איננו שתרם, "איזם" כללי, הוא, "איזם" פרטי מאוד וייחודי מאוד, הוא אפילו, אם תרצו, מעין אידיאולוגיה של בחור צעיר אחד, שעדיין לא מלאו לו תשע-עשרה שנה, בחור חיפני ושמו אהוד גרבלי.

בתמונה יפה ומבוימת אחת הצטלם אהוד עם מסגרת כרוכה לבערותיו, משהו המזכיר את תח-בדחתו המפורסמת של המשרד הצרפתי גיום אפלינר בחוויו מלחמת העולם הראשונה. בחפז נה יפה ומבוימת אחת הוא נראה, על רקע אחת מתכונות השמן שלו, כדוריאן גריי נצחי (לעתיד לבוא, כמובן) של אוסקר ווילר.

אהוד ללא ה"גרבליזם" שלו - הוא אחד הבחורים המוכשרים ביותר שגשתי בזמן האחרון, הוא רשם טוב ורגיש, גם תחריטן מומן, הוא כבד-ראש כמד אחד (בדיבור), וטוען בפני שהוא מרגיש כמו אחד בן המישים ומצד שני, יש בעבודותיו המכור, לשעמים והמוד סרקסטי, מליץ-מה שהוא אומר, אהוד, עדיין לא מוסדר, גם לא כל-כך ברור, נמנים הניסוח הוא, בודאי, חלש מההסם האישי שלו זה - יש לו בשפה.

גשתי בו לפני זמן קצר מאוד, כאשר עזר דותה הוצגו בבית-הספר הגבוה לעיצוב בחיפה, הומינו אותו להציג שם, זהו כבוד גדול, כי הוא עדיין חלביד שם (נכשיו הוא לומר-צילום) ולפני כן, הוצגו במסגרת רק עבודותיה של אחת המורות, בכלל, שם - הוא מעין סטודנט חופשי, טוח הפעולות האמנותיות שהוא יכול לבצע הוא רחב, וזה משהו ייחודי, להרבות קטנת, לא רק אצל צעירים.

אהוד לרגע אל עבודותיו של אהוד, יש להן שמות, שמות וכותרות, שאפשר להעלין עליהם, אם רוצים, אפשר אפילו לנהוג, ספר-האורחים מכיר על התרשמויות שונות, מהערכת ועד גיחות, איש לא נשאר אדיש, אפילו, "שבעי" התעורכות, אפילו המנוסים ביותר-ציבור מקובלים.

אהוד גרבלי, שמן על בד, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על יוטה, 45x36 ס"מ

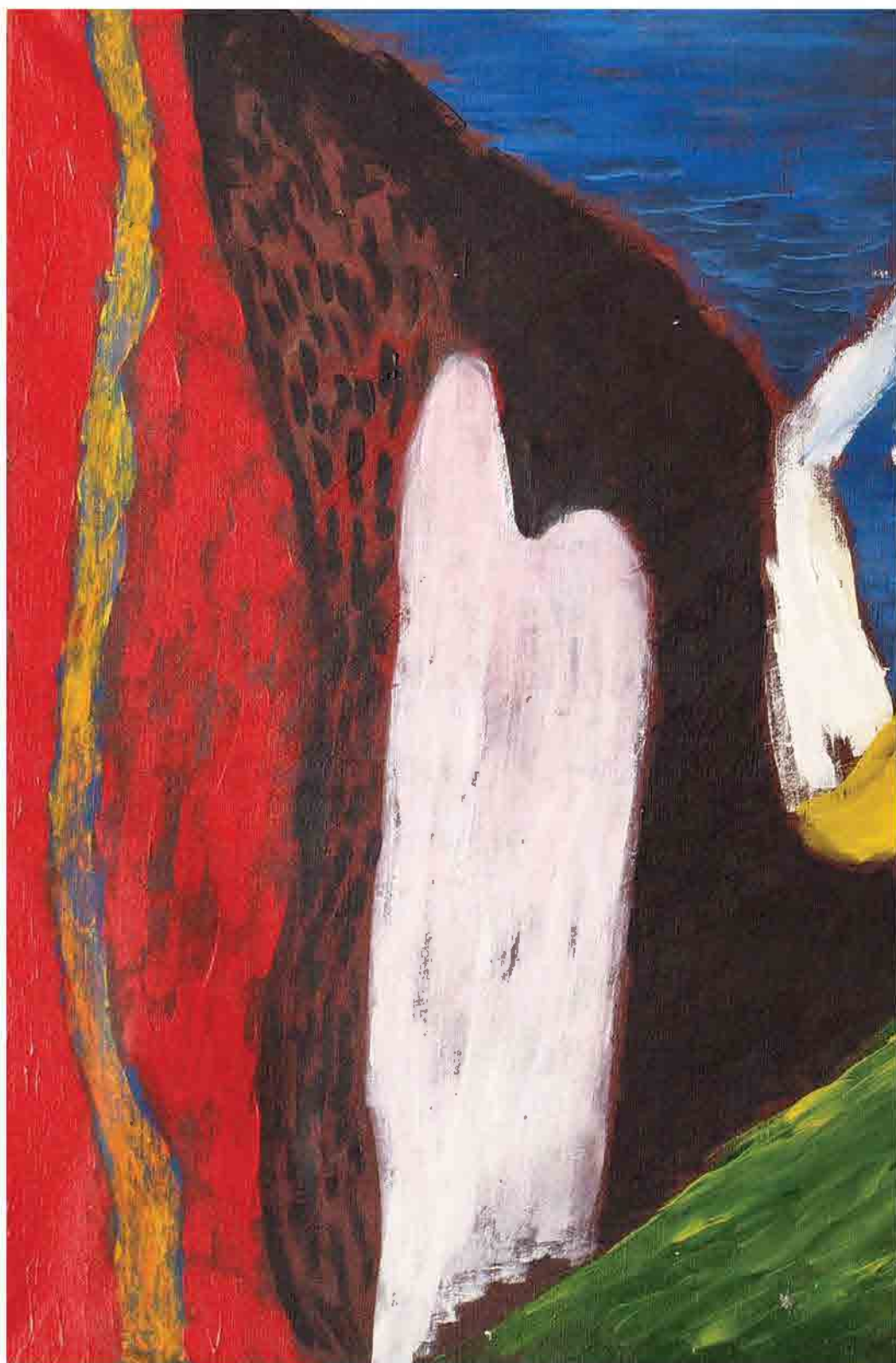
אהוד גרבלי, שמן על בד, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריל על בד, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 90x70 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 155x115 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 100x73 ס"מ

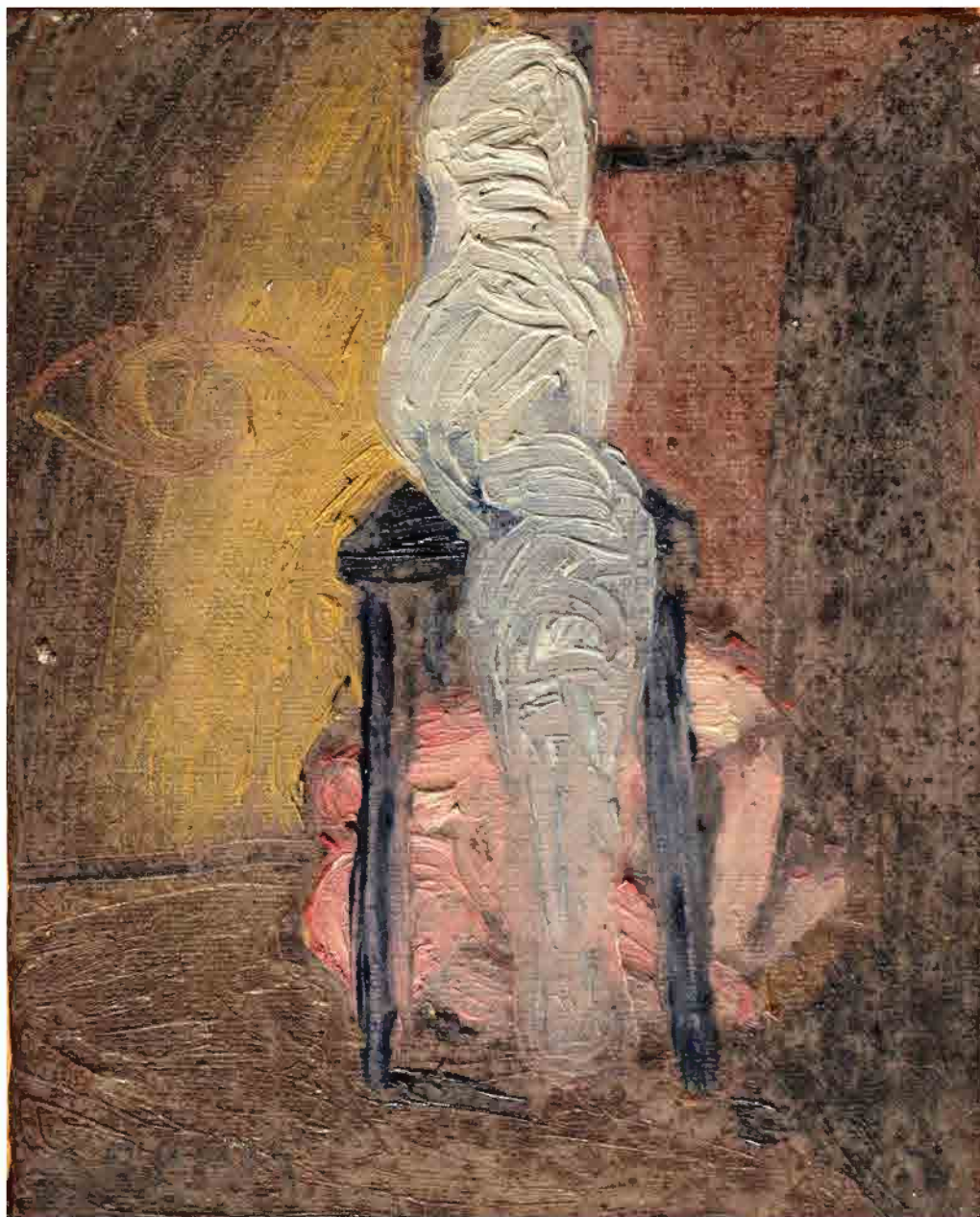

אהוד גרבלי, שמן על יוטה, 100x150 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 120x70 ס"מ

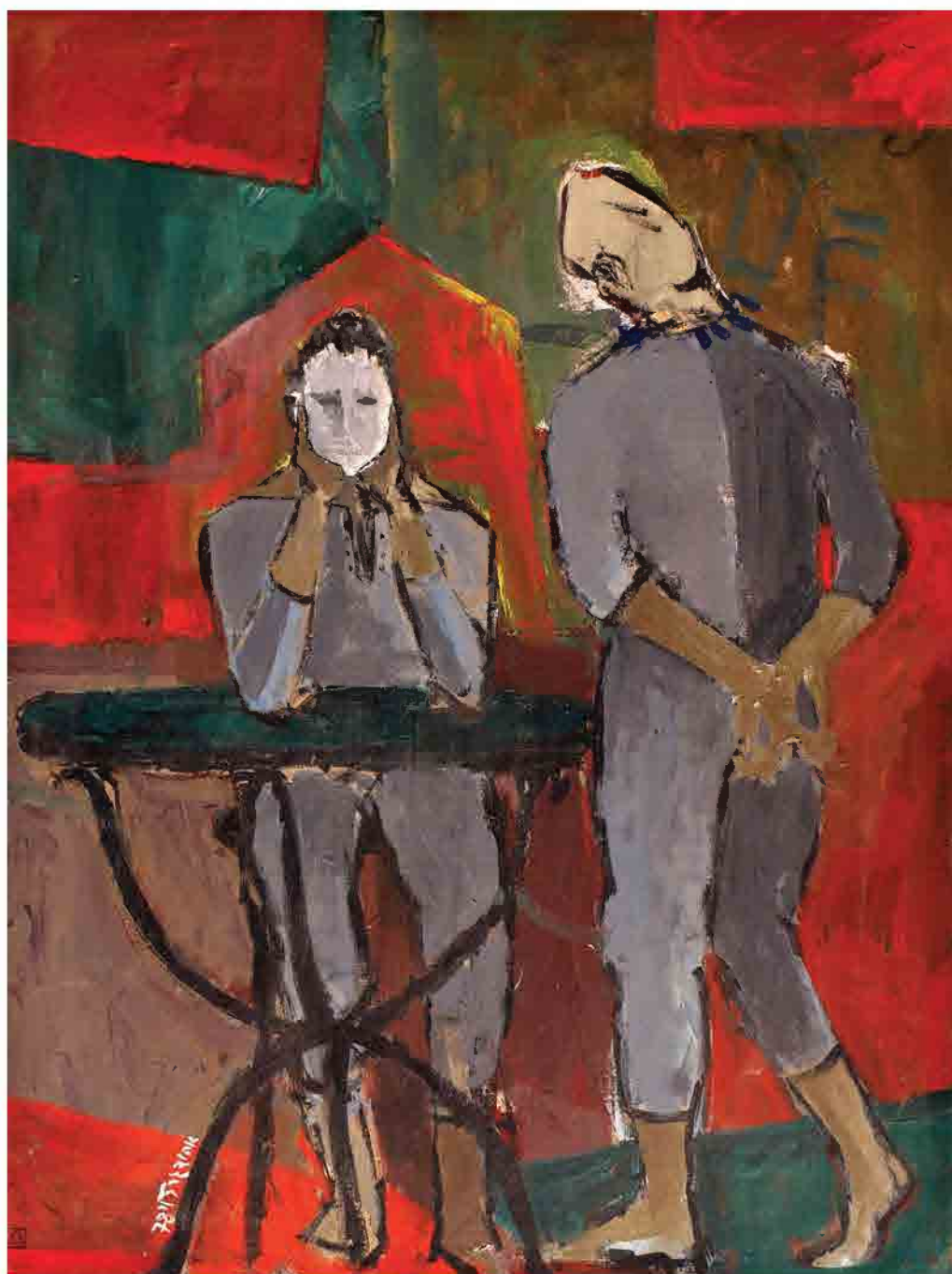
אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 25x20 ס"מ

אהוד גרבלי, דיוקן עצמי, שמן על קנבס, 76x50 ס"מ

אחוד גרבלי, שמן על בד, 200x118 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 80x60 ס"מ

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million (from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1999). The public sector has become a major employer in the UK, and this has implications for the way in which the public sector is managed and the way in which it is funded.

The public sector is a complex organisation, and it is difficult to understand how it works. This paper aims to provide a brief overview of the public sector in the UK, and to discuss the challenges that it faces. The paper is divided into three main sections: the first section discusses the structure of the public sector, the second section discusses the challenges that the public sector faces, and the third section discusses the ways in which the public sector can be improved.

The public sector is a complex organisation, and it is difficult to understand how it works. This paper aims to provide a brief overview of the public sector in the UK, and to discuss the challenges that it faces. The paper is divided into three main sections: the first section discusses the structure of the public sector, the second section discusses the challenges that the public sector faces, and the third section discusses the ways in which the public sector can be improved.

The public sector is a complex organisation, and it is difficult to understand how it works. This paper aims to provide a brief overview of the public sector in the UK, and to discuss the challenges that it faces. The paper is divided into three main sections: the first section discusses the structure of the public sector, the second section discusses the challenges that the public sector faces, and the third section discusses the ways in which the public sector can be improved.

The public sector is a complex organisation, and it is difficult to understand how it works. This paper aims to provide a brief overview of the public sector in the UK, and to discuss the challenges that it faces. The paper is divided into three main sections: the first section discusses the structure of the public sector, the second section discusses the challenges that the public sector faces, and the third section discusses the ways in which the public sector can be improved.

The public sector is a complex organisation, and it is difficult to understand how it works. This paper aims to provide a brief overview of the public sector in the UK, and to discuss the challenges that it faces. The paper is divided into three main sections: the first section discusses the structure of the public sector, the second section discusses the challenges that the public sector faces, and the third section discusses the ways in which the public sector can be improved.

The public sector is a complex organisation, and it is difficult to understand how it works. This paper aims to provide a brief overview of the public sector in the UK, and to discuss the challenges that it faces. The paper is divided into three main sections: the first section discusses the structure of the public sector, the second section discusses the challenges that the public sector faces, and the third section discusses the ways in which the public sector can be improved.

The public sector is a complex organisation, and it is difficult to understand how it works. This paper aims to provide a brief overview of the public sector in the UK, and to discuss the challenges that it faces. The paper is divided into three main sections: the first section discusses the structure of the public sector, the second section discusses the challenges that the public sector faces, and the third section discusses the ways in which the public sector can be improved.

The public sector is a complex organisation, and it is difficult to understand how it works. This paper aims to provide a brief overview of the public sector in the UK, and to discuss the challenges that it faces. The paper is divided into three main sections: the first section discusses the structure of the public sector, the second section discusses the challenges that the public sector faces, and the third section discusses the ways in which the public sector can be improved.

אהוד גרבלי, ציורים

12.03-08.04.1988

גלריה בית רוטשילד

בתערוכה הנוכחית של אהוב גרבלי מוצגים רישומי דיו לצד ציורי פסטל צבעוניים. מרישומים בעלי קו כמעט לירי, מיוסר קמעה, חל מעבר צבעוני לציורי פסטל אקספרסיביים, כאשר שילוב הקו והצבע המיוחדים של אהוד גרבלי נותנים עוצמה והבעת רגש עז הפורץ אל הצופה ומשתף אותו בחוויה הרגשית הזאת. את השליטה של אהוד בטכניקות השונות ניתן לראות במעבר מרישומי הדיו לפסטלים. הסגנון של אהוד גרבי מתפתח בתהליך שנמצא בשינוי מתמיד, ובו בזמן שומר על הנחת הקו המיוחדת ושילוב הצבע המתאים. אפשר לראות בתערוכה זו אומן בעל הבעה יוצאת דופן שידובר בה רבות.

דוד כ"ץ

הילד הנורא של אמנות הציור

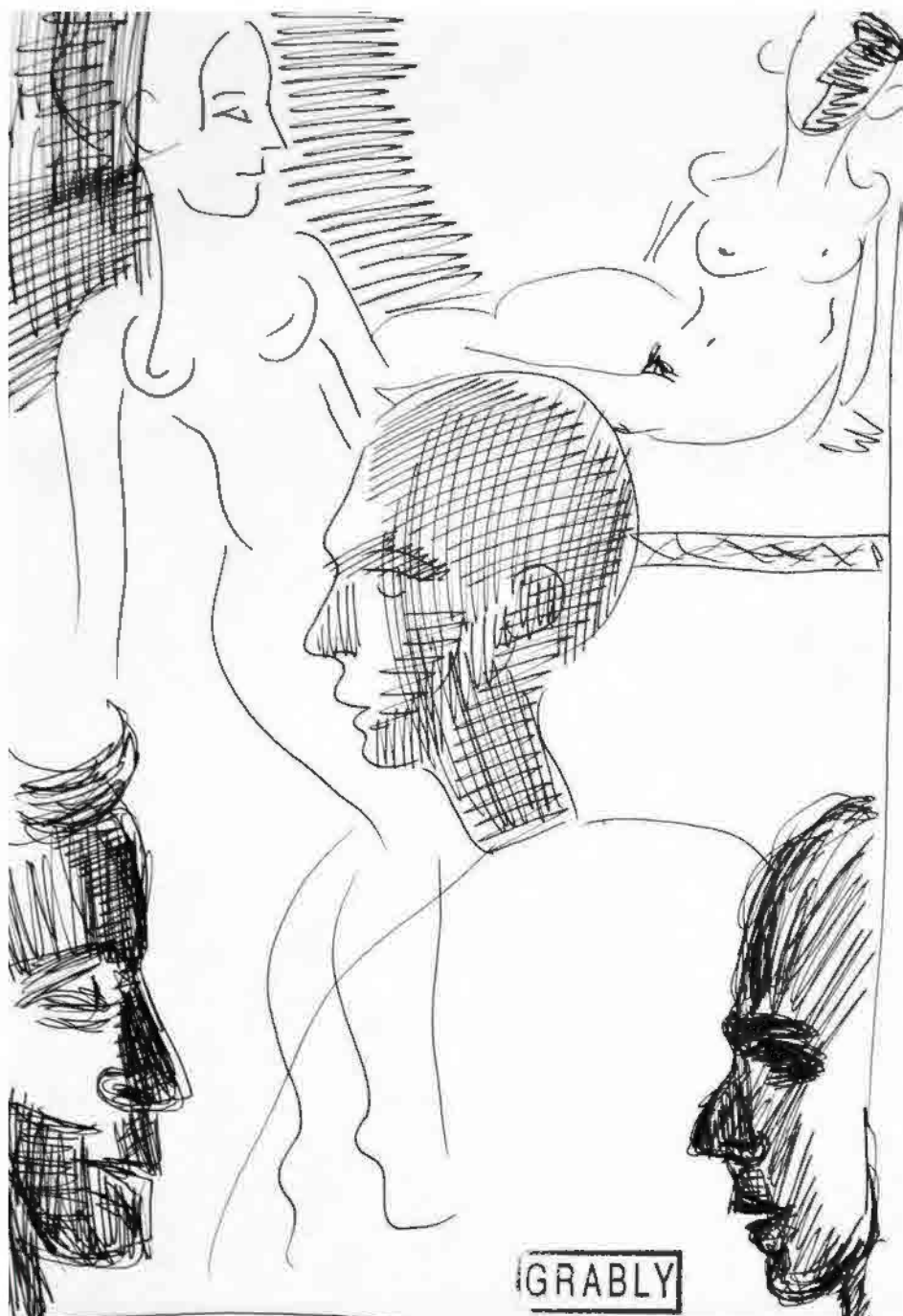
כתבתנו, רונית קיטאי, מספרת:
"הילד הנורא" של אמנות הציור — אחד
גרבלי (20), קיבל מלגה מקרן ברמן, וציור
משלו נבחר ע"י יוסי גלחמן — מזכיר העיר
ומנהל קרן ברמן, כדי להעניקו לראש עיריית
ברמן, שהתארח בעיר.
ומי הגיש למר הנס קושניק, ראש עיריית
ברמן, את היצירה, אם לא אחד גרבלי
בכבודו ובעצמו!

אחד, בנו של רפי גרבלי, מנהל המרכז
העולמי של הבהאים אשר בחיפה, ניסה
להתקבל ללימודי אמנות סדירים אך נתקל
בתשובה שלילית. לא מחוסר כישרון, אלא
מ... עודף כישרון טבעי. מנהל ב"ס לאמנות
במרכז הארץ סרב לקבלו, "כדי לא לקלקל
כישרון טבעי", וכך גם השיב לו הצייר פימה
הצרפתי, אליו תרחיק נדוד עד פאריס, כדי
לקלוט מכשרונות אמנותו.

בינתיים מתגורר אחד גרבלי בתל-אביב
("באופן זמני") שם הוא מחזיק "אטלייה"
ברח' שלמה המלך, "כדי להיות קרוב
לגלריות ולבוהמה" בערב חג פסח הופיע
איור שלו במוסף האמנות של "מעריב" לצד
סיפורו של צור אפלבוים — "עצי מגו", וזו
רק התחלה. אל תשכחו, כי הוא רק בן 20...

אהוד גרבלי, רישום, דיו על נייר

אהוד גרבלי, רישום, דיו על נייר

קורות חיים לקבלת מלגה גרבלי אהוד, אומנות פלסטית

נולדתי ב-1961 ותמיד ידעתי כי אהיה אמן. החל מגיל 9 אני מצייר (מאז אני מצייר אני לא זוכר את עצמי...). תמיד חשתי כי האומנות, ובעיקר הציור, קדושים לגבי. רעיונות מעולם לא חסרו לי, תמיד חשתי מלא ויותר. בשנתי ה-15 לערך התחלתי בביצוע יצירות רבות מימדים, על פי נושאים שהייתי הוגה וחייב להעבירם למדיום הויזואלי, שם חייתי. בסוף אותה שנה הכרתי את הגברת יהודית שן דר, אוצרת מוזיאון חיפה, שם נולדתי, דרך צייר אחר. היא הייתה המבקרת הראשונה מהעולם המקצועי. התרשמותה העזה הועברה אלי בעקיפין ומאז היא שומרת על קשר והתעניינות בדרכי. תמיד עבדתי הרבה, ביום ובלילה, תוך ויתור, בלי ידיעה, על מרבית העיסוקים הרגילים של בני גילי ותמיד זו הייתה עבודה חסרת רחמים ומלאת להיטות מהולה באושר.

לקראת 1979 ראו את יצירותי אנשים מהמרכז לתרבות צרפת (השארותי בפרז בוטלה עקב בצרפת ולקיים תערוכה ראשונה בגלריה של המרכז לתרבות צרפת) (השארותי בפרז בוטלה עקב ביטול כללי של הענק המלגות ע"י ממשלת צרפת). בתערוכה זכיתי לביקורות נלהבות וכך גם בעיתונים. בסוף כיתה י', לאחר שמנהל בית הספר ויצו-קנדה בחיפה, שם הייתי תלמיד במגמה לצילום ואף סיימתי בהצטיינות, ראה את יצירותי והחליט לבנות עבורי תוכנית לימודים מיוחדת בה השתלבת בלימודי המכללה ללימודים מתקדמים ע"ש נרי בלומפילד, על פי רצוני ודרישותי, כך במקביל לתיכון למדתי גם במסגרת המכללה המיועדת לבוגרים. עבדתי שם בתחריט, רישום, ציור, אנימציה (בה התחלתי לעסוק בגיל 13 ללא הדרכה) ואף יצרתי בתחומים רבים אחרים, בהם אני עוסק עד היום - קולנוע, בימוי, מחזאות ופנטומימה.

בכיתה י"ב הוצע לי להציג תערוכה גדולה מיצירותי בגלריית בית הספר והיא זכתה לביקורות אוהדות בעיתונים ומצד הצופים. גם בעיתון מעריב, בידי מבקר האומנות משה בן שאול. למעשה, מאז אני יוצר כמעט ללא הפסק, זמן רב אני מקדיש לסדרת יצירות גדולות על פי התופת לדאנטה ומתכנן כמה תערוכות על נושא זה, זאת במקביל ליצירות רבות אחרות בנושאים אחרים. סיימתי אף כתיבת מחזה גדל ואני כותב שנים נוספים, אנשי מקצוע רבים ראו את יצירותי ומרבייתם יעצו לי להתקדם לבדי, ללא צורך בלימודים פורמאליים. לאחרונה שבתי להתקבל למכללה ללימודי ציור גבוהים ברמת גן (בהנהלת פרדי פביאן), הופתעתי מתגובתם הנדהמת לאחר שראו את יצירותי ואמרו לי כי רמת המקום לא לי וכי לימודים עלולים לקלקלני, דבר שאמרו רבים.

אני מאמין בכשרוני ובטוח בו במידה רבה. למעשה, היצירות עבורי היא עניין של חיים ומוות, עד כמה שהדבר נשמע בומבסטי, כך הוא, בטבעיות האמת. מצבי הפיננסי לא טוב ביותר, מאחר שאני כל הזמן יוצר באופן עצמאי, באטליה בתל אביב, הורי הם התומכים בי וההוצאות רבות מאוד. עזרה מצדכם תהיה לי לעזר רב מאוד, בעיקר במימון חומרי הציור.

בתודה,

אהוד גרבלי

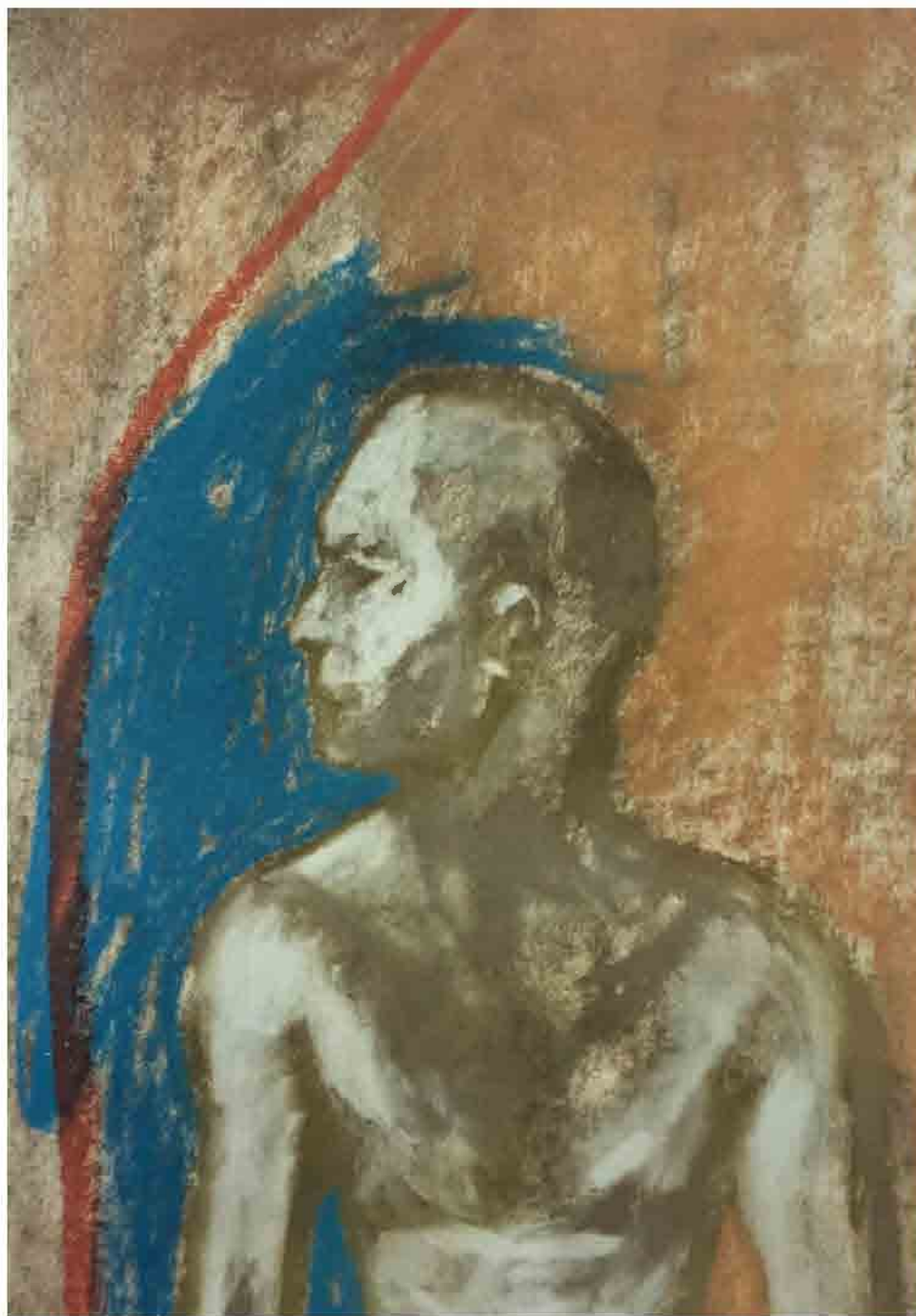
אהוד גרבלי, רישום, דיו על נייר

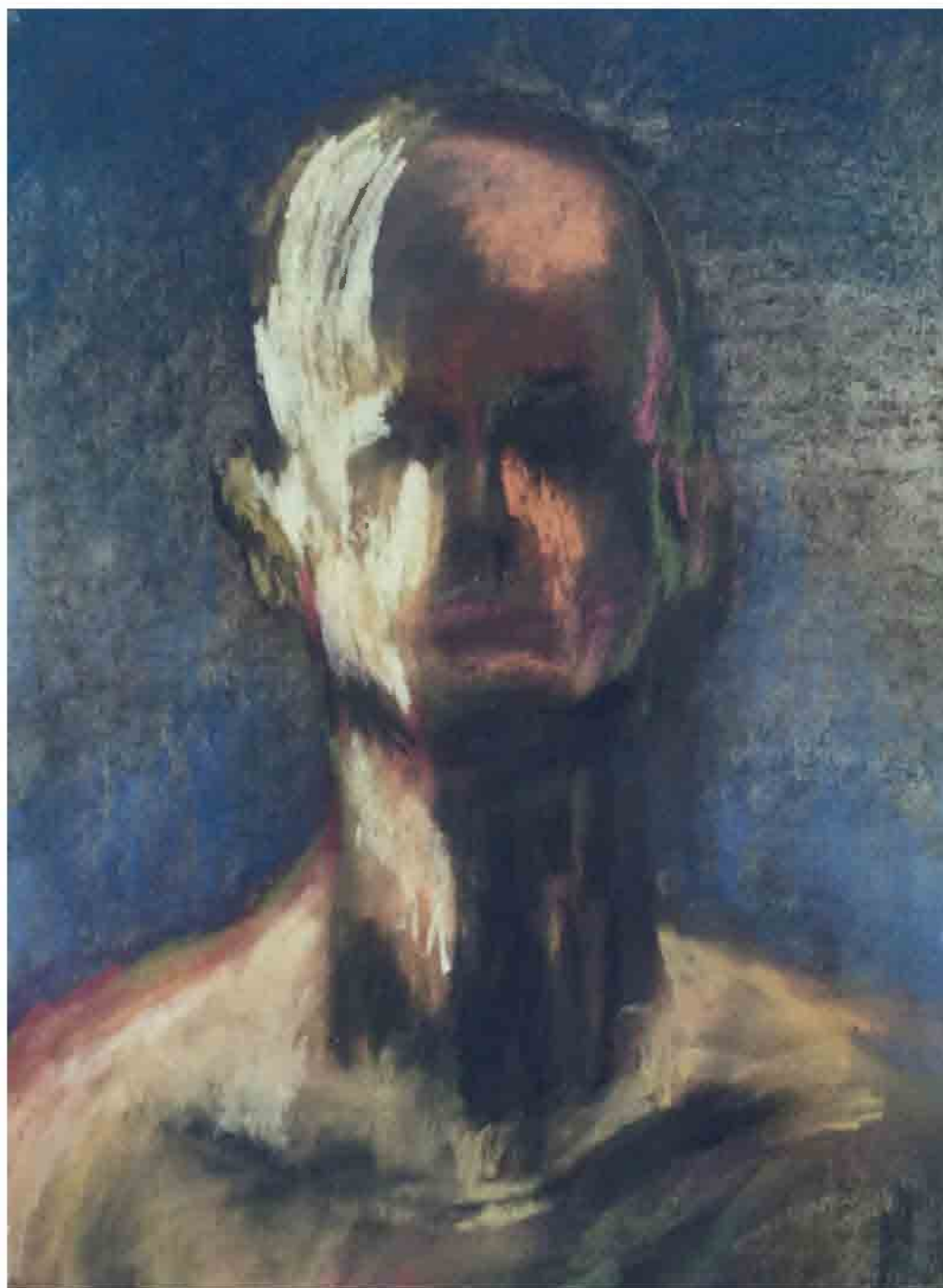
אהוד גרבלי, רישום, דיו על נייר

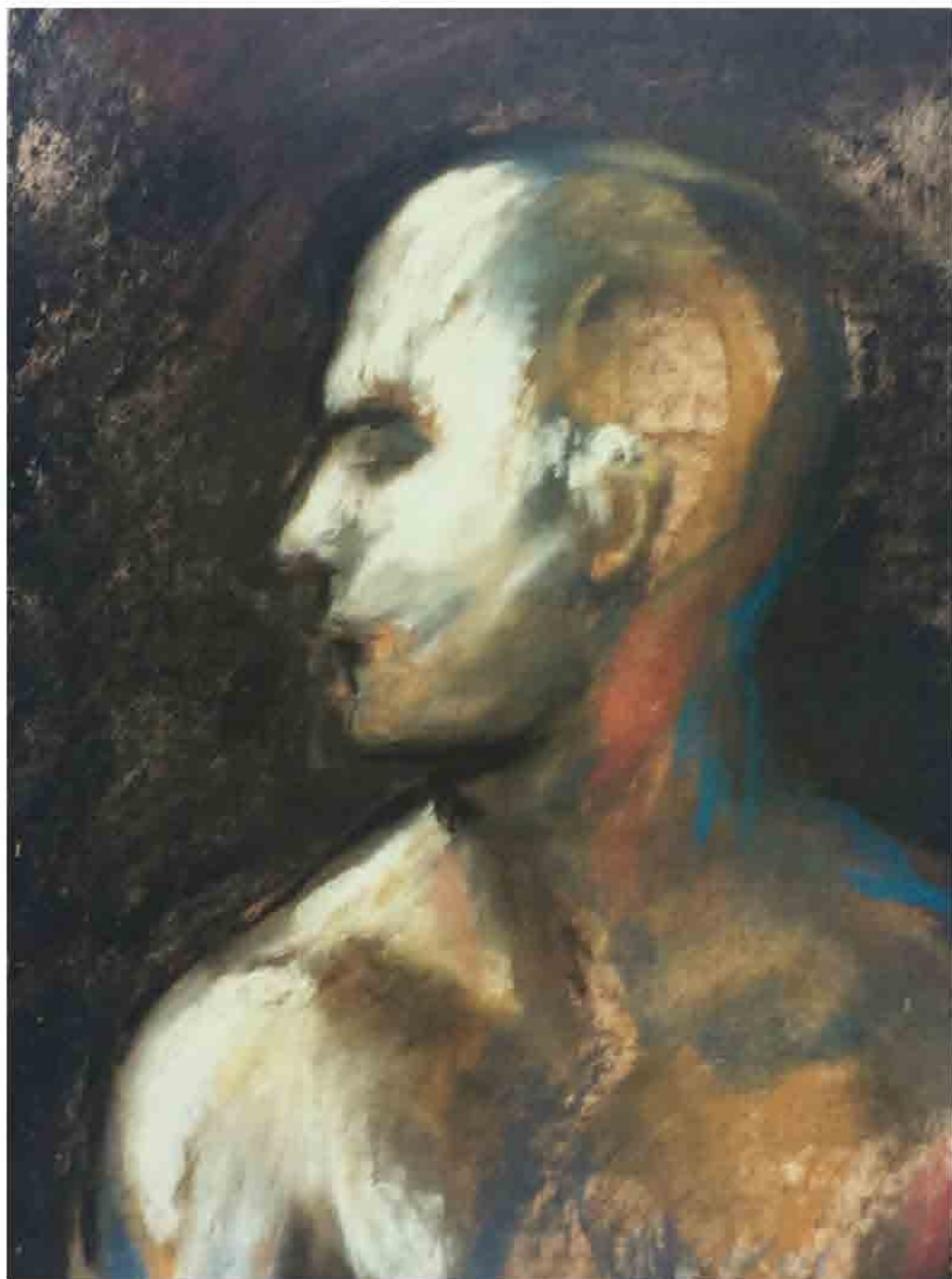
אהוד גרבלי, רישום, דיו וצבע מים על נייר

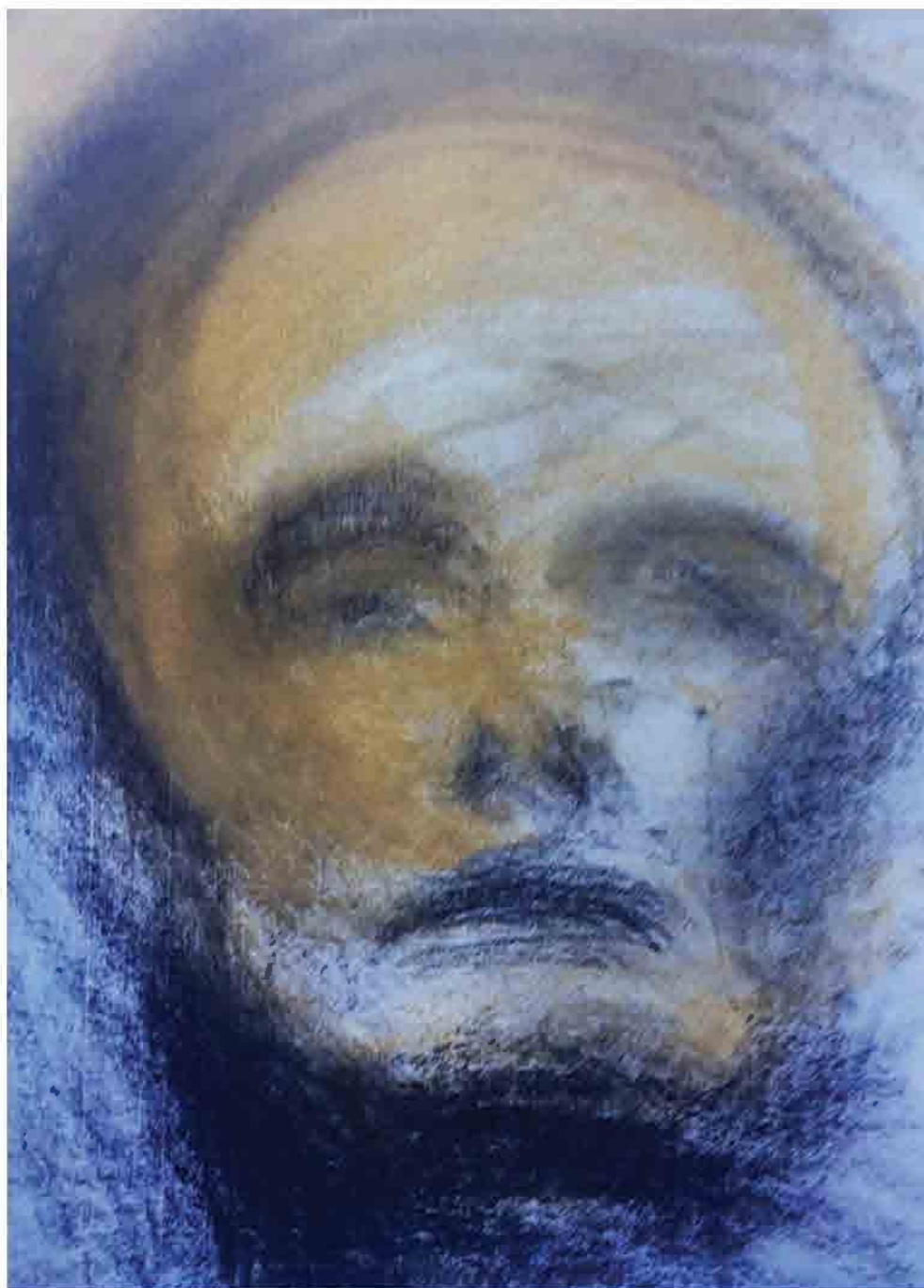
אהוד גרבלי, גירי פסטל על קנבס, 40x50 ס"מ

אהוד גרבלי, גירי פסטל על קנבס, 45x60 ס"מ

אהוד גרבלי, גירי פסטל על קנבס, 45x60 ס"מ

אהוד גרבלי, גירי פסטל על קנבס, 60x40 ס"מ

אורה

אהוד גרבלי מציג מצירותיו החדשים. הקוריקולום ויטה שלו מציג הסטוריה קצרה, מתומצתת ואינטנסיבית, שהחלה עוד בהיותו בן 19 כשהציג ב-1980 שתי תערוכות יחיד מפתיעות בחיפה, במרכז לתרבות צרפת, ובגלריה החדשה של המכללה לעיצוב, ויצו, שם למד. בתערוכה הנזכרת מעמיד גרבלי את כבד ציירי הפסטל הטעונים שלו אל מול פרופי הדיו של רישומיו.

הטיפול בדפי הרישום נעשה בגיחות קלילות ואוריות של קו וכתם, היוצרים קומפוזיציה של יריקה מתנגנת: בחלקה מתגנדרת בחלקה מיוסרת. היא רושם ביד אמונה בתנועה ספונטנית ואינו נופל לפח של קישוטים מיותרים או מכביר במאמצים להעברת המסר שלו.

לעומת הרישומים המעודנים נוגשים באור ציורי הפסטל הטעוני רבדי הצבע ומשמעויות. הטפול המאחד אקספרסיבי מבטא נאמנה את עצמת רגשותיו של האמן. ההסכנות שהוא נוהג ברישומי הדיו שלו בעלמת לחלוטין, ולמרות הטפול המעגלי והזורם, התוצאה היא של פורטרטים קשים ודמויות עקשניות.

תערוכה קטנה גדולה.

■ מרגלית גוטמן

רישום של אהוד גרבלי

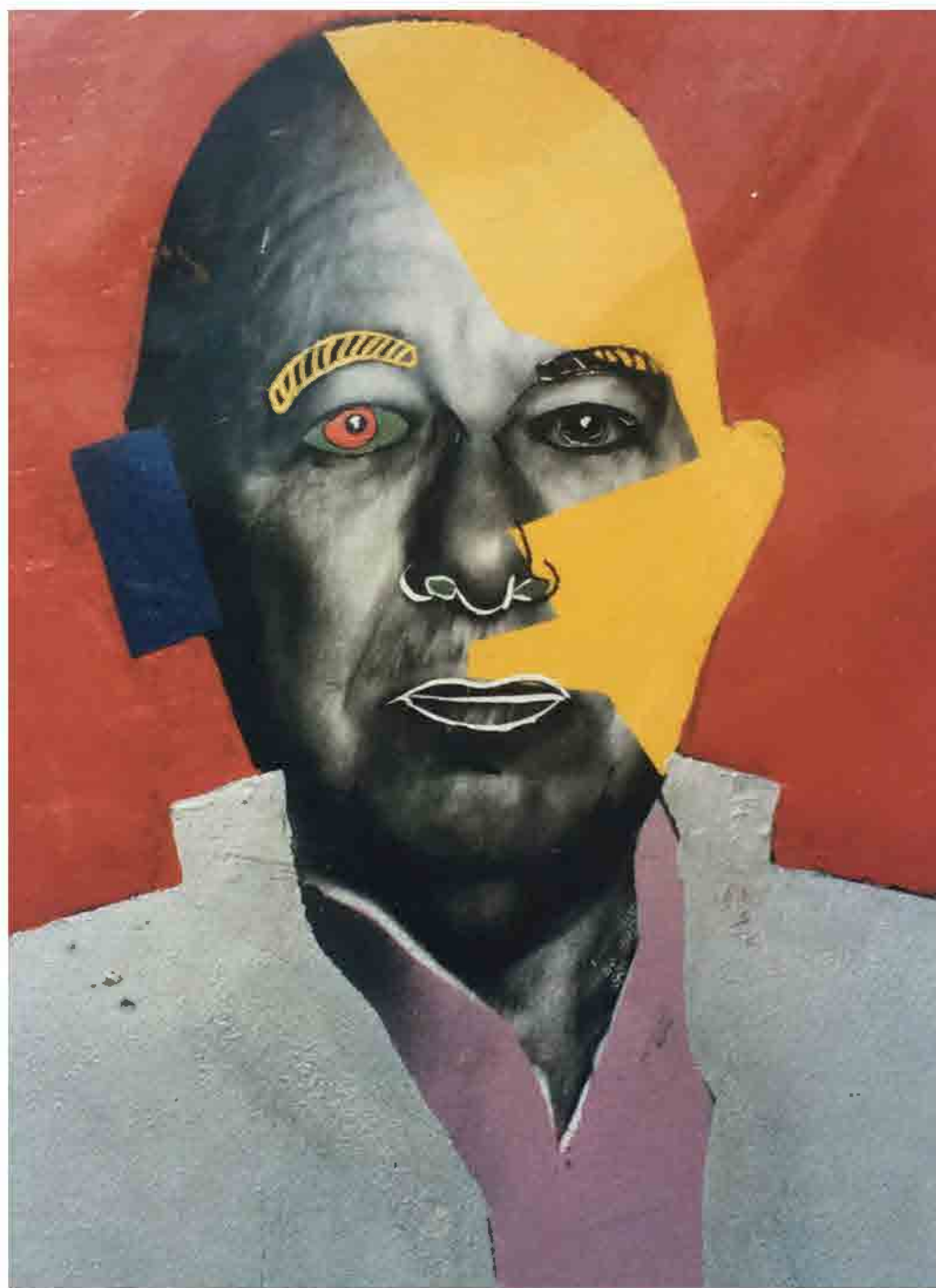
עמוד 28 קול הייתה

אהוד גרבלי, רישום, דיו וצבעי מים על נייר

אהוד גרבלי, דיוקן של אביו, שמן על בד, 40x70 ס"מ

אהוד גרבלי, דיוקן של אביו, שמן על דיקט, 40x50 ס"מ

אהוד גרבלי, דיוקן עצמי, שמן על דיקט, 40x50 ס"מ

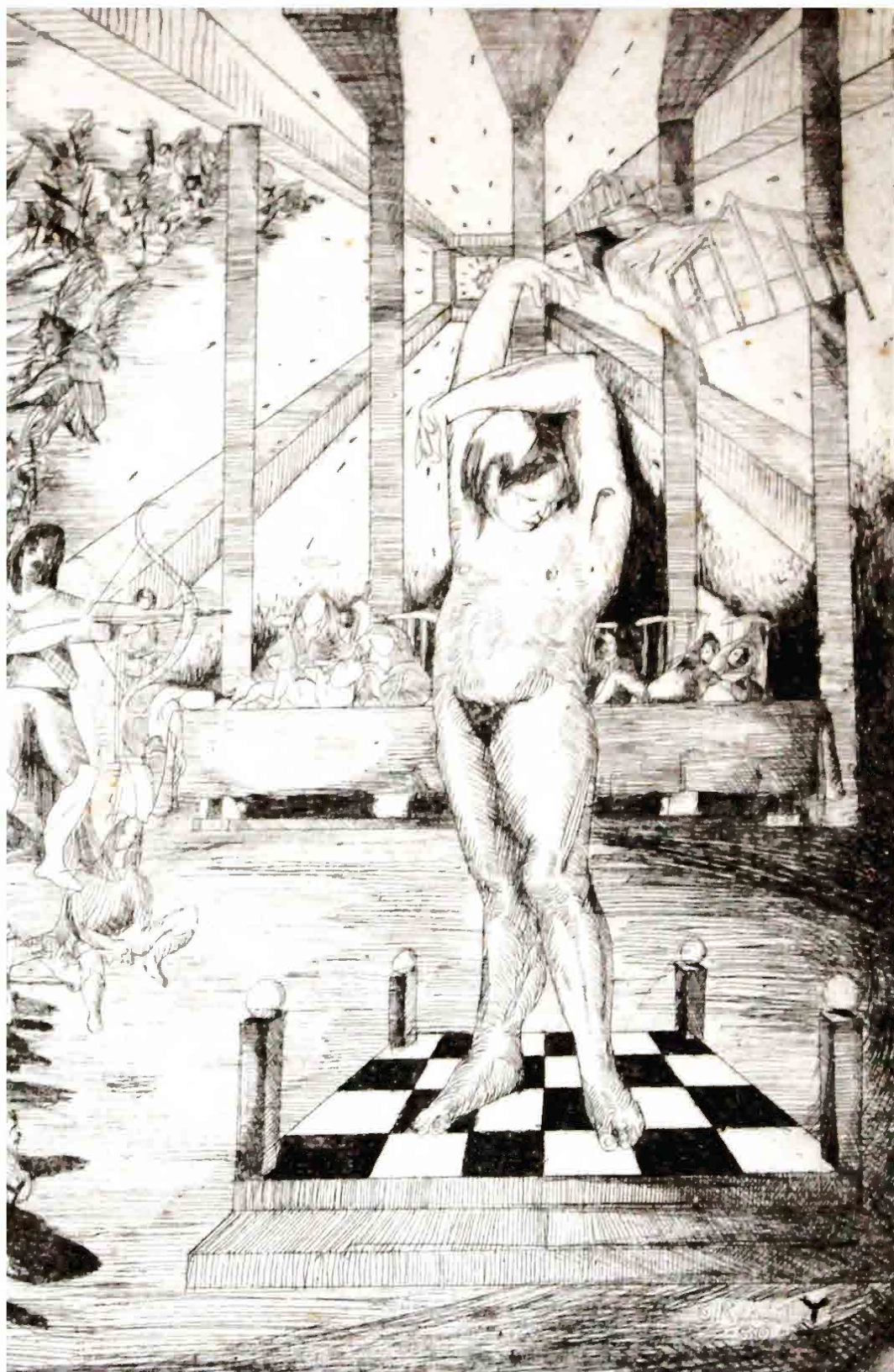

אהוד גרבלי, דיוקן של אימו, שמן על דיקט, 40x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 150x100 ס"מ

אהוד גרבלי, תחריט, 28x23 ס"מ

אהוד גרבלי, רישומים

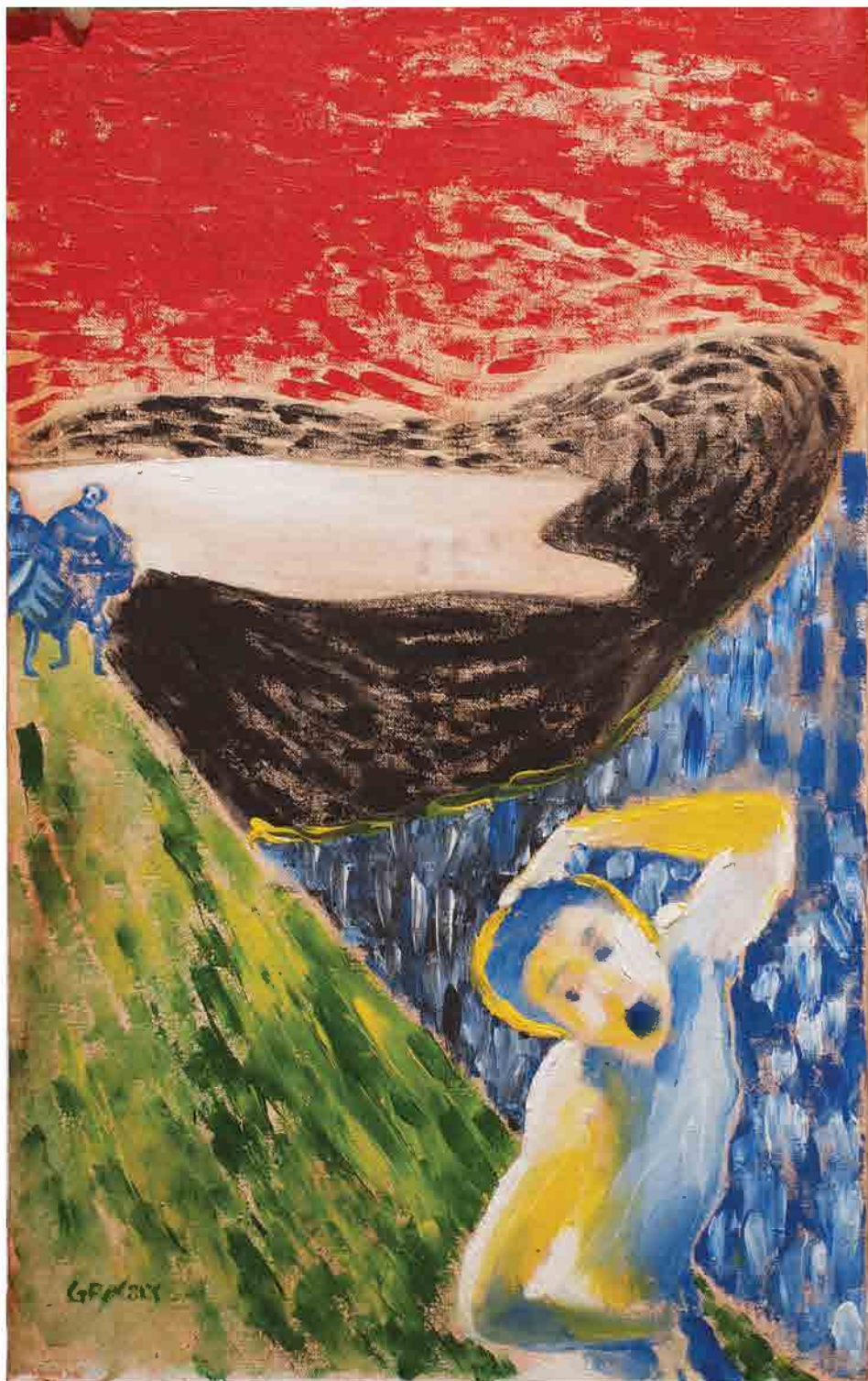
אהוד גרבלי, תחריט, 28x23 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 160x200 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 130x160 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על יוטה, 80x50 ס"מ

אחוד גרבלי, שמן על בד, 130x195 ס"מ

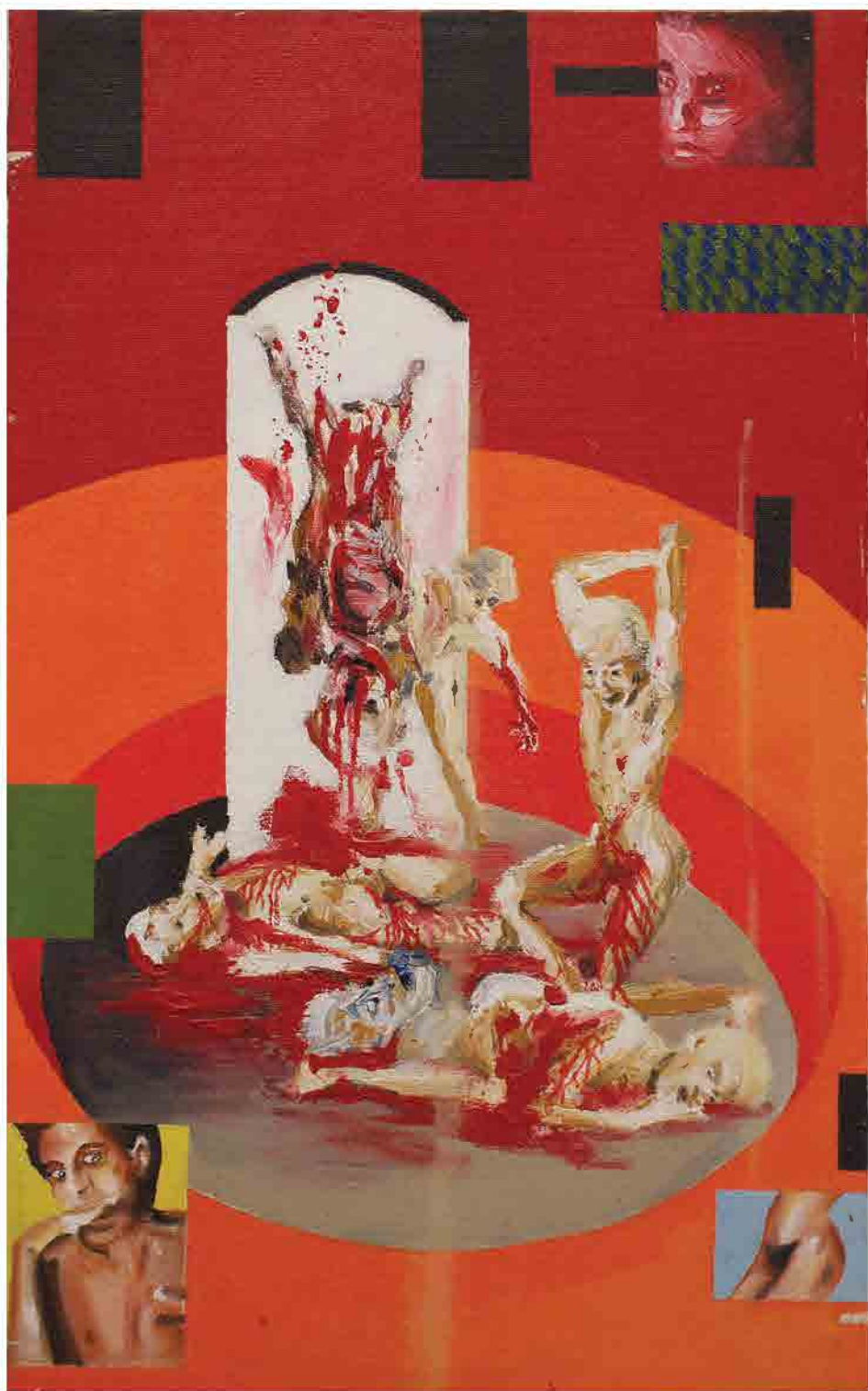

אהוד גרבלי, שמן על בד, 140x90 ס"מ

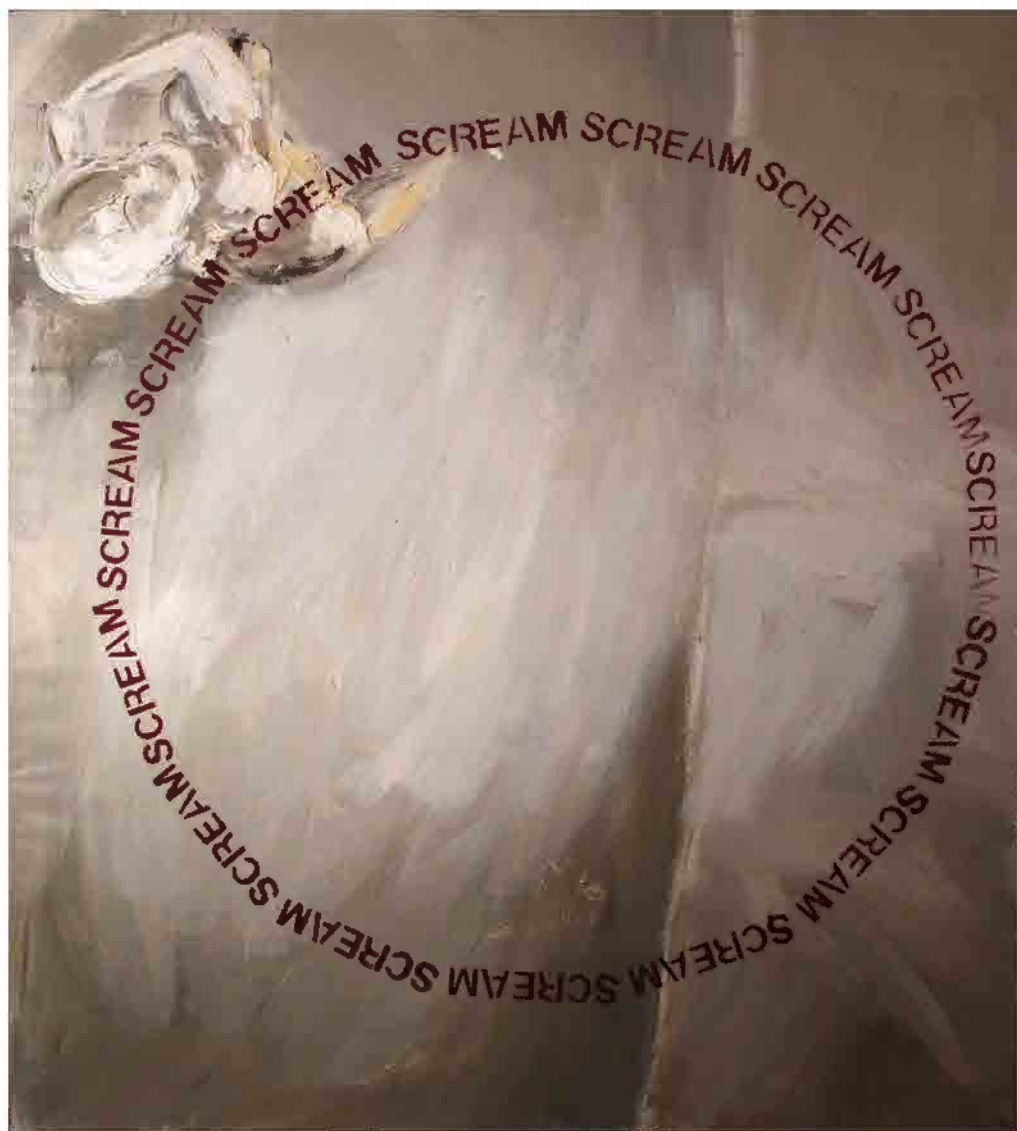

אהוד גרבלי, שמן על יוטה, 100x150 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 70x94 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 200x180 ס"מ

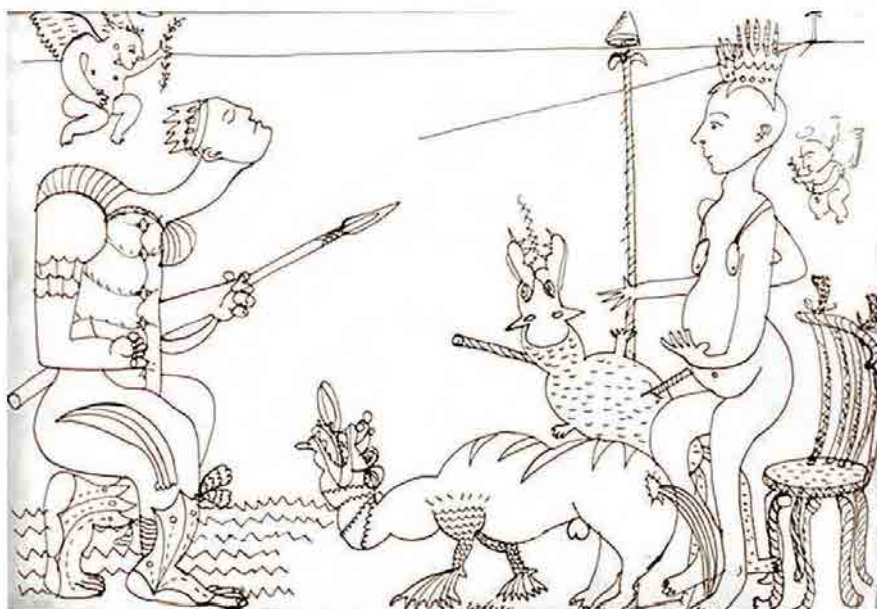

אהוד גרבלי, תחריט, 20x30 ס"מ

GRIBLY 88

אהוד גרבלי, רישומים

אהוד גרבלי, שמן על בד, 160x130 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 160x130 ס"מ

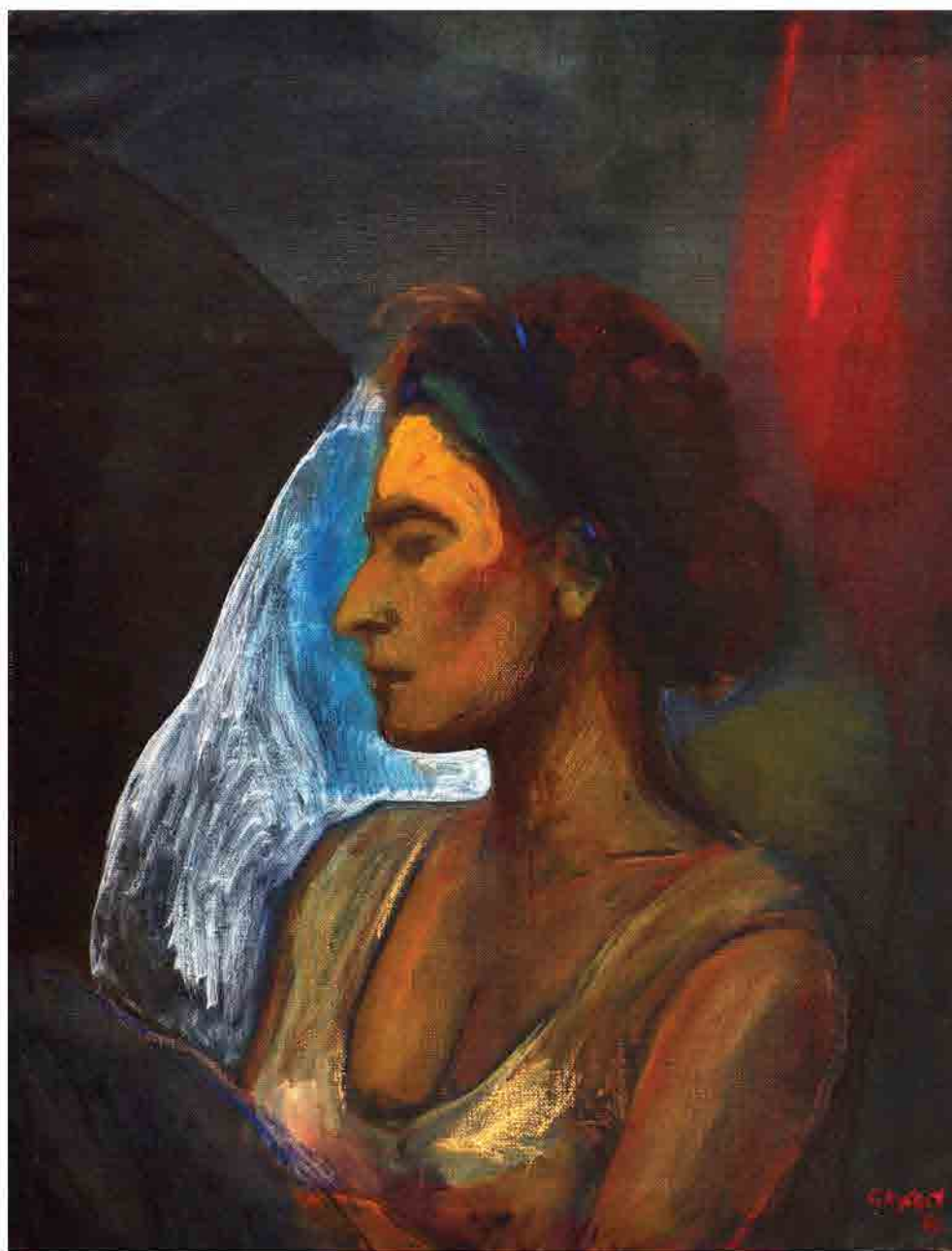
אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 126x130 ס"מ

אחוד גרבלי, שמן על בד, 160x130 ס"מ

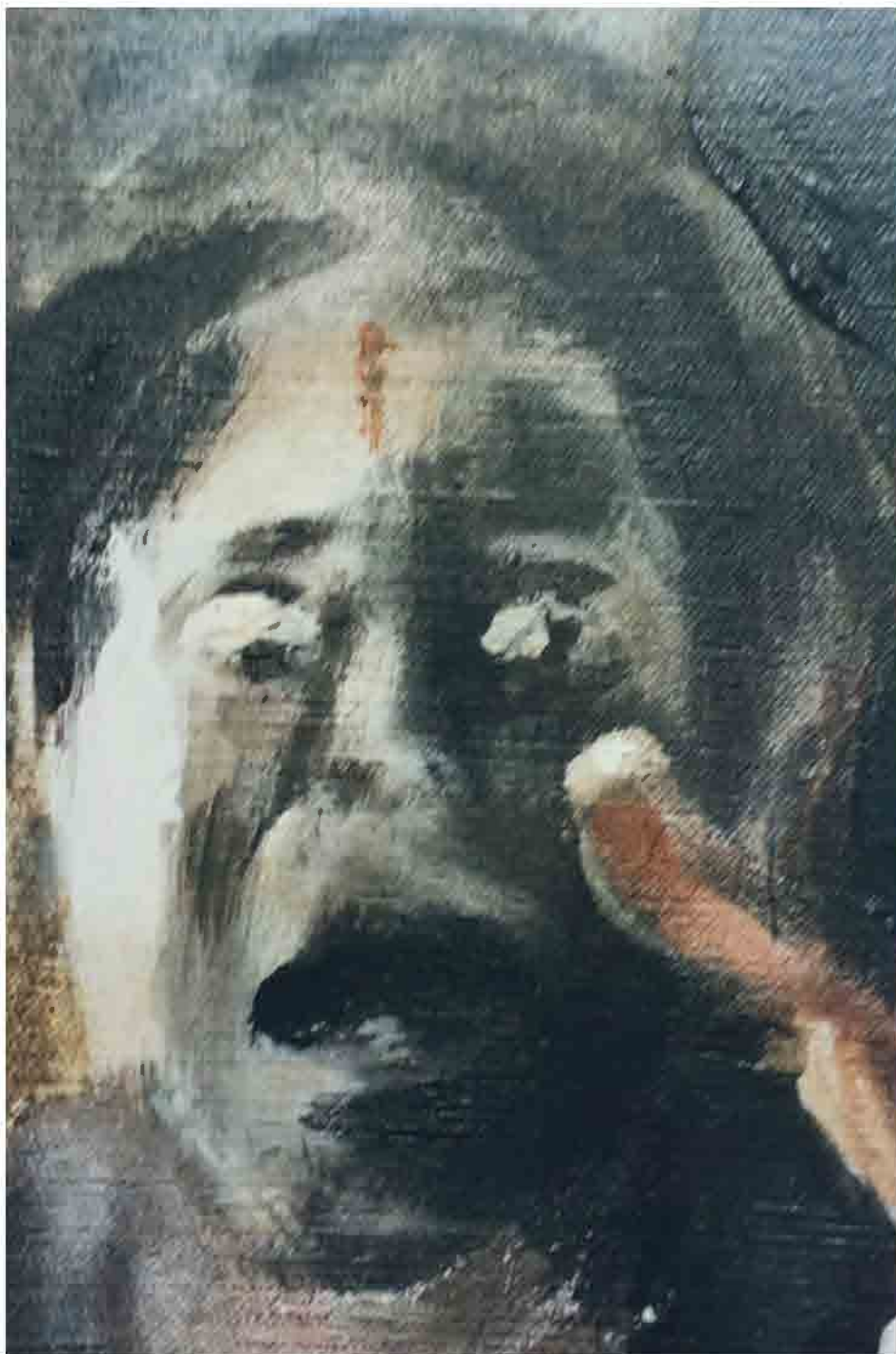
אהוד גרבלי, שמן על בד, 160x130 ס"מ

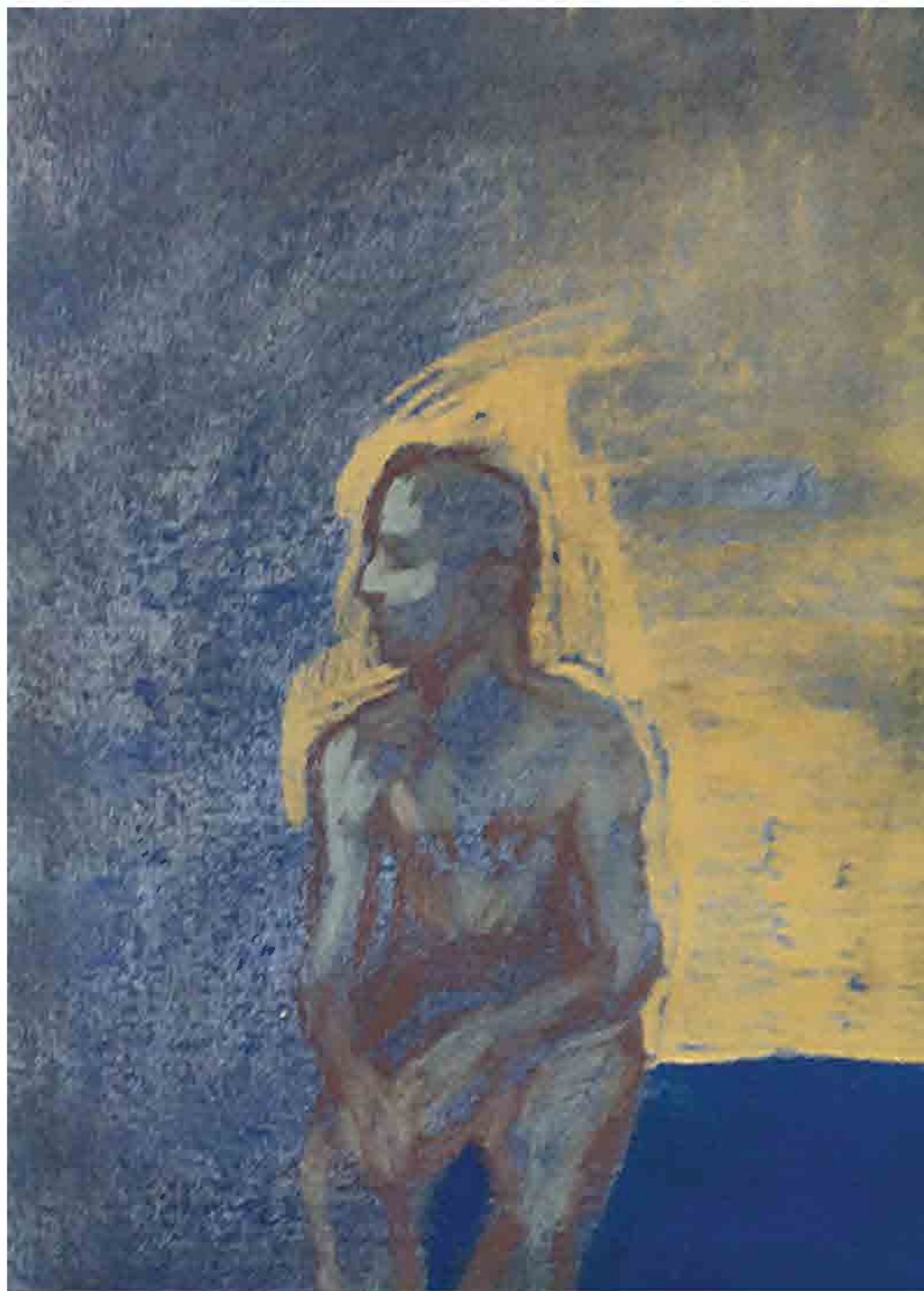
אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 70x90 ס"מ

אהוד גרבלי, עיפרון וצבעי מים על קנבס, 92x72 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 30x40 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 35x45 ס"מ

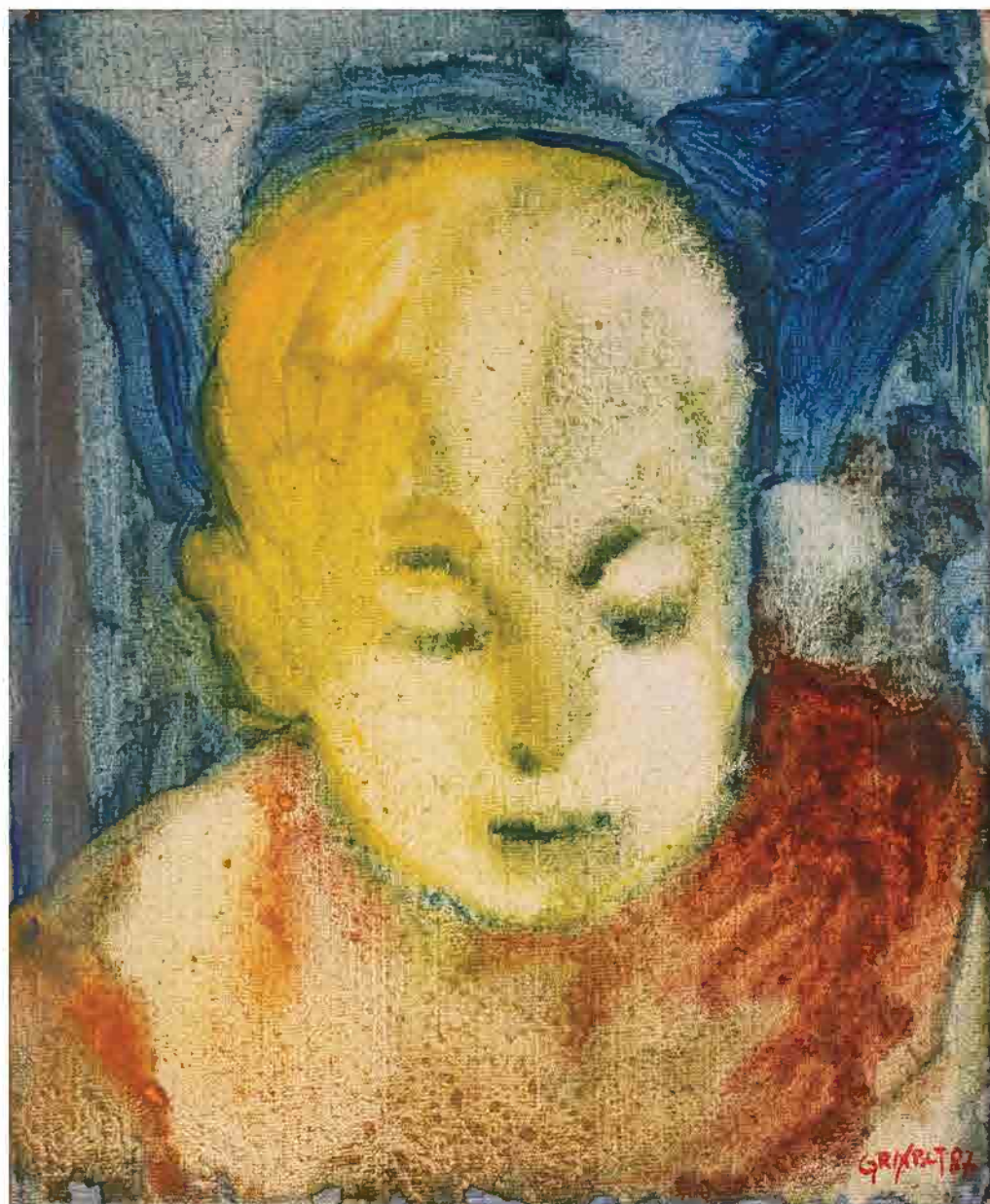
אהוד גרבלי, שמן על בד, 33x22 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 20x25 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 90x70 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 30x25 ס"מ

דברי ההספד של נתן רז, גיסו של אהוד בפתיחת התערוכה 5.11.1994

אהוד החל לצייר בגיל 9, ציורים מאוד בוגרים ומעניינים. היה רגיש במיוחד ופגיע מאוד. אהוד כתב הרבה, צילם, הכין סרטים וסרטי אנימציה וכל זאת בגיל צעיר מאוד. היה בעל חוש הומור מיוחד ופנטומימאי מעולה. היה מאוד יצירתי, בעל דמיון פורה ושופע רעיונות בלתי רגילים.

אהוד היה אמן בנפשו, הרגיש צורך נפשי לצייר. חלק מציורים היו גדולים מאוד, 200x160 ס"מ ובהם צייר את החזון של מותו. ניתן להבחין במוות כאלמנט מרכזי בציוריו, מין הרגשה שמותו קרב.

אהוד לא היה מוכן להתפשר ולצייר "ציורים מסחריים" והתקשה להיפרד מאלה שמכר. בכל 32 שנות חייו היה על סף המוות. מותו של אביו ב-1984 ממחלת הסרטן השפיע מאוד על עבודותיו. הותיר אחריו ציורי שמן, אקריליק, צבעי מים, פחם, תחריטים, רישומים, צילומים וקומפוזיציות.

אהוד חלה במחלת הסרטן ב-1991 ונלחם במחלה בגבורה. הוא האמין שינצח במלחמה הזו. הוא התכוון לתערוכה שתפתח ב-5.11.1994 בגלריית ג'י.אם בחיפה (הנשיא 93א', גולדמן לשעבר). אהוד צייר כמעט עד יומו האחרון ובתערוכה הזו יוצגו ציוריו האחרונים ומספר עבודות ישנות. אהוד נפטר ב-5.9.1994, בן 32 ואחד עשר חודשים. היה רווק.

שיח אל תיגע בי לא זקוק ליותר מנגיעה אחת רכה כדי שיתכווץ כולו ויישאר כך דקות ארוכות עד שיעז לשוב ולפתוח את עליו, ולהסתכן בנגיעה נוספת. כמו אהוד גרבלי, שכל ניסיון לחבר בין המצבים הקיצוניים שהוא מצייר לינו גורם לו להתכנס בתוך עצמו. עורב אדום מנקר לו בראש, ולפעמים הוא שחור ולפעמים המקור שלו צהוב, צהוב חולה. אבל העורב לא יודע את זה. גרבלי, כשרון ברור, חוזר לחיפה ומציג בבית היוצר

אורה ברפמן

יש לו עורב אדום כדור. כדרך כלל הוא מנקר בראש. לפעמים הוא גז, אבל אף פעם לא ישן. לפעמים הוא מפתח להיות אדום והופך להיות עורב שחור עם מקור צהוב. הצהוב שלו חולה מאוד, אבל העורב לא יודע את זה. הוא רק עובר מצויר לצויר ומנקר.

הצהוב הזה עוטף את המורטט של אבא שלו, שמת כשהיה אהוד גרבלי בן 22. במורטט "אמא של הצויר" יושב הצהוב הזה על קצה אפה, ומשם הוא משתפל אל השפה העליונה, עוטף אותה ובונה את קו המתאר שלה. באותו צויר אקטיל, שמתנגה אצלו לפעמים כמו צויר בצבע שטן טמיר ואטום, יש לאמא של הצויר אישונים אדומים ובפנים חלל לבן. בעיני המסתכל, היא נראית די מוזרה, כבדירה משהו. במורטט אחר שלה היא מתבוננת מאחורי מפר אדום.

אבא שלך אהבתי את הצוירים האלה? "איה בדרך כלל קוראת לצוירים שלי 'מעניינים'." את הצוירים המעניינים מאוד של אהוד גרבלי אפשר לראות בגלריית בית היוצר של עמותת "סרגל 24", שאלה הסרגל לאחרונה לצד עבודותיה של שרה אנגל, גם היא חברה חרשה בעמותה. מציג גרבלי עבודות מן הסוגים האחרונות. גרשון גייסל שמע שהוא בעיר, והומץ אותו להצטרף. זו הפעם השנייה

אבל לכל אותם תומכים קדם, בהבנה נדירה, אכזר, כשהיה בן 16 שר לו אביו סטוריו, ובו עשה גרבלי את לילתיו בצויר מוטריף עד השעות הקטנות. לבית הספר היה מניע לקראת הצוירים. "אבא עשה תרבה רבנים חשובים, שאת רובם אני לא יודע. הוא היה צויר חובב, וצויר ביעקב נוח מבריינר בצבעי מים. כבר אז ציירי אחרת מטנו ונתנה לבקר את הצוירים שלו. הוא צויר טוב, אבל אני אמן - כך חשבתי."

אמו של גרבלי שמרה את צוירי הילדות שלו, והש מירה הקפדנית על הסדר הופנה אצלו והפכה לטבע שני, בהתבסס בחיקוק סקף. כל צוירי מולחם ומי קוטלגים, כל השקופים ממוספרות, כל גזירי העיר חונים והצילומים מהעבודות מתבססים באלבומים מוזורים.

הראיון נערך בזירתו הנוכחית - תדר ומרפסת בזירה שכורה עם שותף, גרבלי בקרין שקפיות, סמך כרונולוגי, כמובן.

שקופית ראשונה: איטורטרטט שצייר כשהיה בן 9.

שגרבליו שב לחיפה מאז עזב אותה. כשעות קשות הוא מעדיף להיות קרוב לבית. בפעם הקורבנה, לפני שמונה שבועות, חזר לאחרי מות אביו. עכשיו הוא שוב כאן. בין לבין התגורר בתל אביב ובפרס, ותקופות קצרות גם בברמן ובכירלורוף.

היום, בליג 30, אין לו בעיה להגיד שהיה תלמיד ממש גרוע, מתחיל יוצא. הראש שלו היה בצויר, כשרי טים, כפנסומיקה, לא בלימודים העיוניים. אבל רגע לפני שהעניו אותו משם, הבין ר"ר זאב שרמון, אז מנהל מכללת יוצא, ונתינת הראל, המורה לצויר, שכשרון כזה לא נופל להם ליריים בכל יום וגם לא בכל שנה, ושצוירי לטפס בו אחרת. שרמון איפשר לגרבלי מערכת שיעורים נגישה, שכללה לימודים מתימטי ומקסימלי - שיעורים במכללה העל תיכונית. בצעד יוצא רופן קיימה המכללה הערכות יחיד גדולות שלו כשגרבליו היה בקושי בן 19. משה בן שאול ממקריב הקרדי לעבודות כתבת עמוד, שמכנה עולה בכיור שלא היה ברור לכותב אף אוכלים את זה

מיעט

בין גאוני לשרלמני

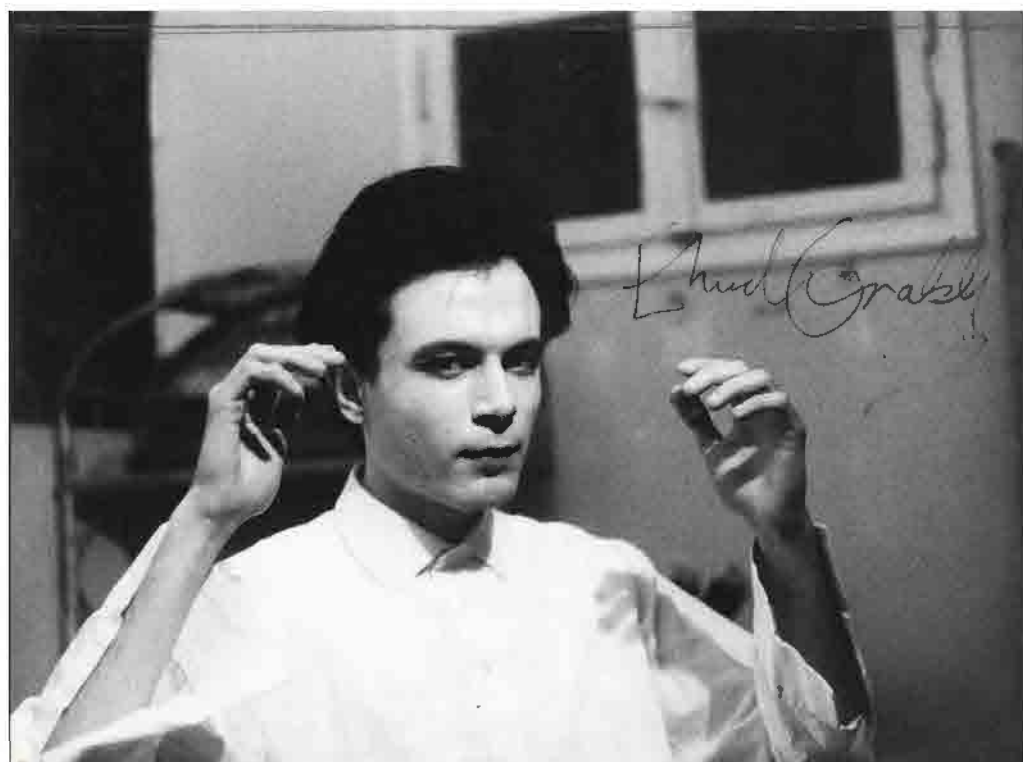
מאיר אהרונסון, שהתבקש להגיב על מדגם מייצג מצוירי גרבלי: "הצויר נע בין כשרון נדיר לבין מחיקה מוחלטת"

מהפגישת עם אהוד גרבלי נסעתי למודאון העירוני, הצגתי בפני מאיר אהרונסון, מנהל, המישה תצ' לויס צוירים: שני אוטופורטרטים, המורטט "אם הצויר", קטע מהצויר "הופת", ו"צויר אדומה על וראש".

ביקשתי מאהרונסון, שלא הכיר את העבודות או את הצויר ולא ידע כל פרט מזה אחר, להגיב. "הצוירים נעים בין גאוני לשרלמני", הוא אמר, "בין כשרון נדיר לבין מחיקה מוחלטת. יש פה איזה בעיה לא גורמלית. המורטט בשחור-לבן הוא וריטום נדיר. גם המורטט של האם עשוי מצויר. לו זה מוכיר צוירים של ליטנינגבסקי, משה הרואי, כמו שהוא צויר את ראשי המדינה".

אהרונסון הצביע על פרט מתוך "התופת" - רמות של גבר ערום, מיוסר, הנושא ידיו אל מול הצופה ומנסה להיאחז במשחש בניסיון לצאת מהשאל: "אין לי ספק שהצויר הוא כזה". העיניים מבוטות והפה זועק לעזרה. העמירה של הרמות, כשהוא מופנה אליה, חושפת נושאות עצומה. הרמות מבזרות בפרט קטיבה לא נרחבות - הצופה מתבונן על מלמעה.

על צורה אחרת, "צויר אדומה על הראש" אמר אהרונסון: "זה צויר מתחפש. מנסה להיות מינימי ליטני, לצטט עבודות של אחרים, שלא מתאימות לו. ברור לי שזה לא הוא. כאן הוא מתחפש מנסה להיות משה אחר. יש פער בין הצוירים מבחינת האפת הפנימית".

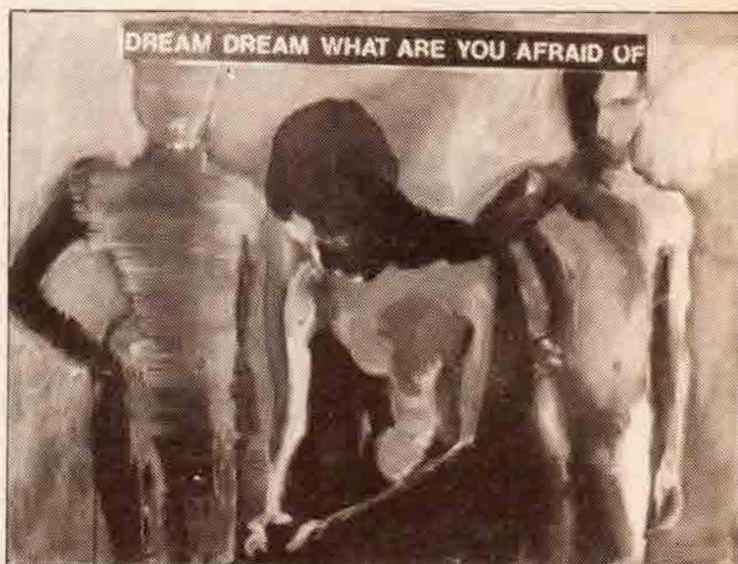

אהוד גרבלי: תוצר
של חרדות פנימיות

אחרי גרפלי, ממה אתה
מסחר?

מניו באופן ישיר, והוא כמו כל שאר העבודות שלי – תוצר של החרדות הפנימיות שלי וכיניהן החרדה ממלחמות.

“מלחמת המפרץ החזירה אותי לתקופת מלחמת יום כיפור. הייתי אז בן 13. הצפירה של האזעקות שלא נשמעו מאז הזכירה לי את הילדות העסוקה של כל ילד בארץ ישראל. הציור שלי בינתיים לא פוליטי במיוחד. למרות שרציתי, עדיין לא הגעתי לזה”.

אהוד גרבלי, רישומים

אהוד גרבלי, שמן על בד, 70x44 ס"מ

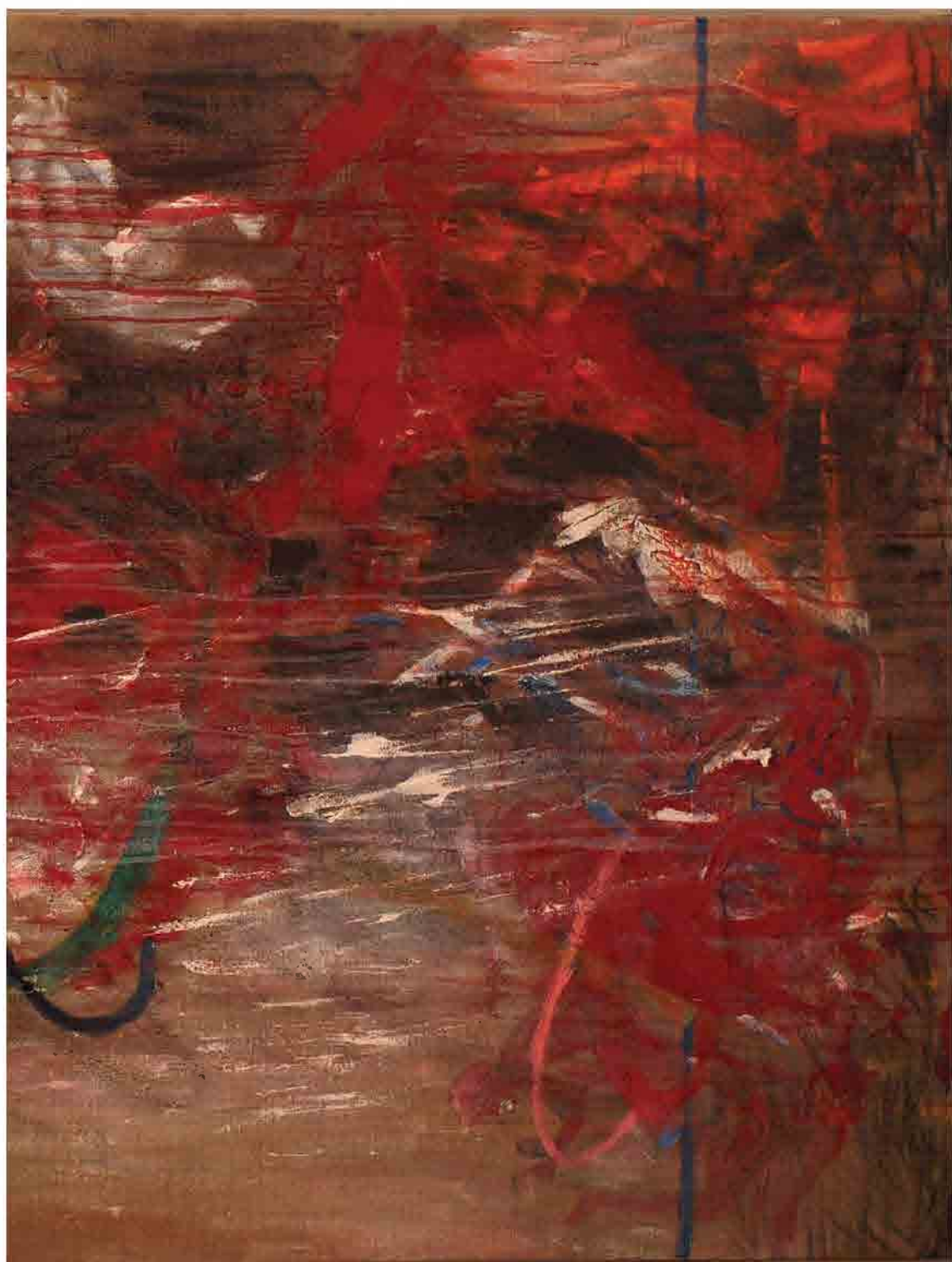
אהוד גרבלי, שמן על בד, 60x50 ס"מ

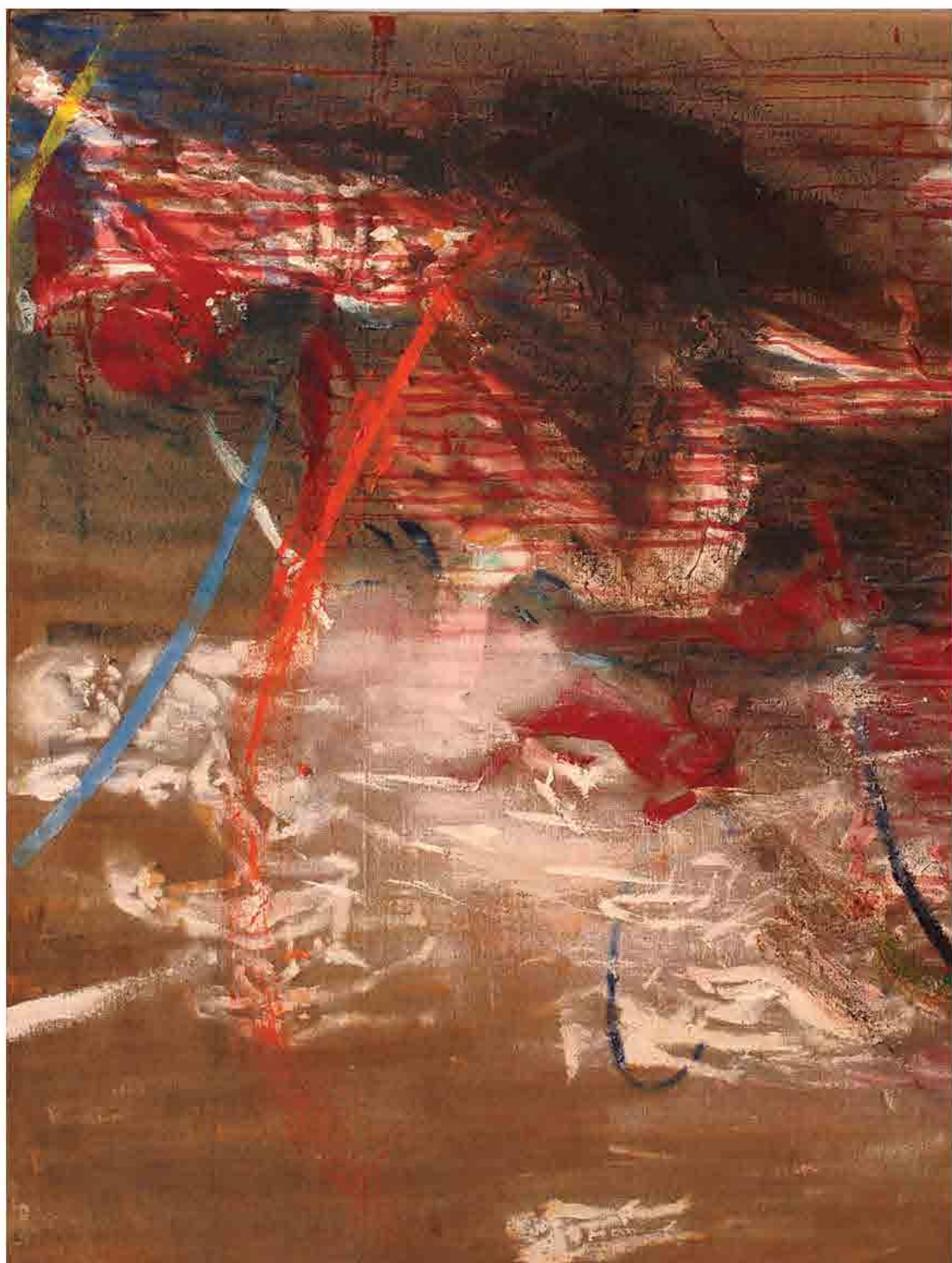
אהוד גרבלי, שמן על בד, 90x70 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 70x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על יוטה, 70x80 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 94x81 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 92x60 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 33x22 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 55x27 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 160x114 ס"מ

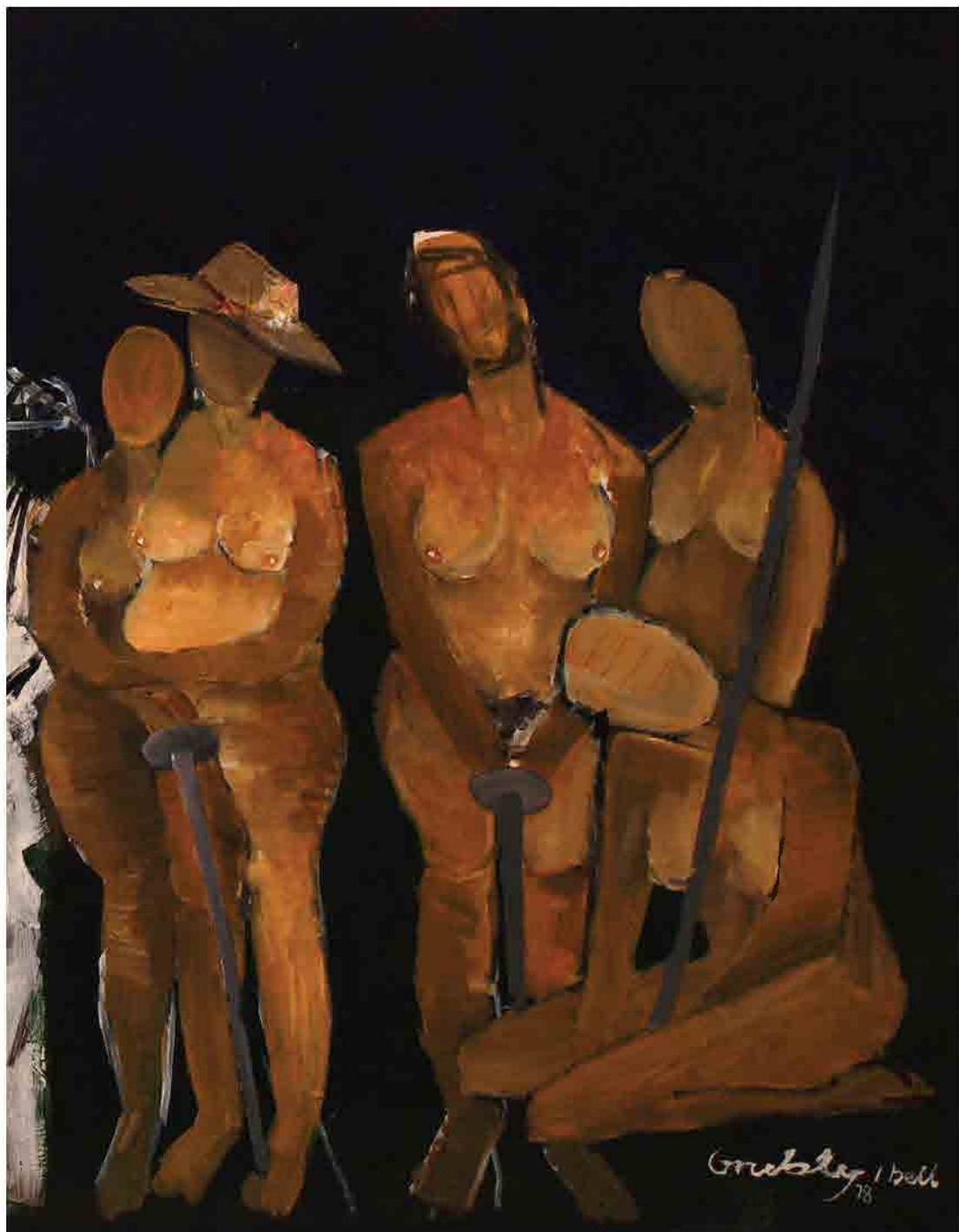
אהוד גרבלי, שמן על יוטה, 90x70 ס"מ

ט"ס 60x50, סבסב לא איזילא, אדגדג זיטא

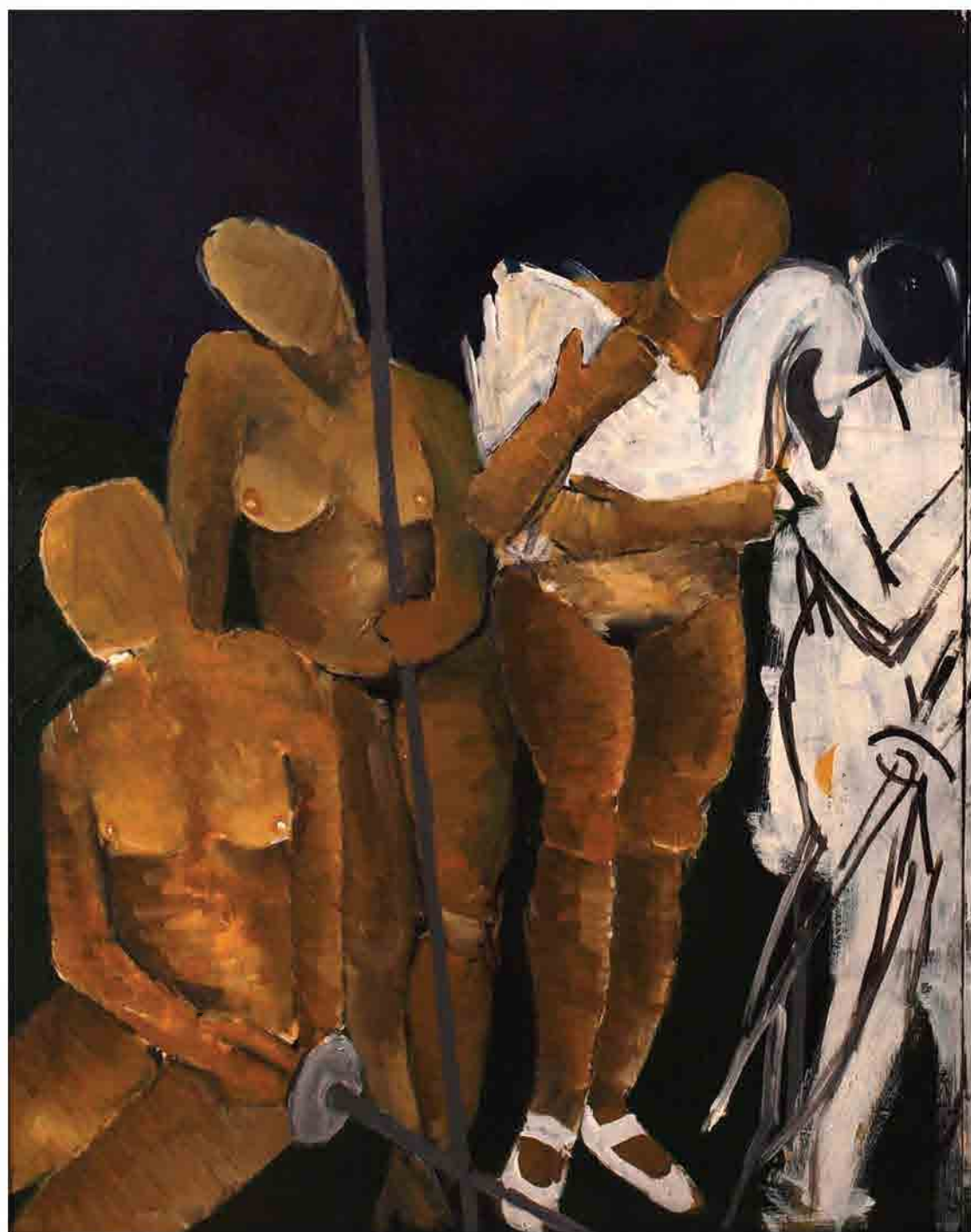

אהוד גרבלי, דיוקן של אימו, אקריליק על קנבס, 60x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 140x90 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 60x50 ס"מ

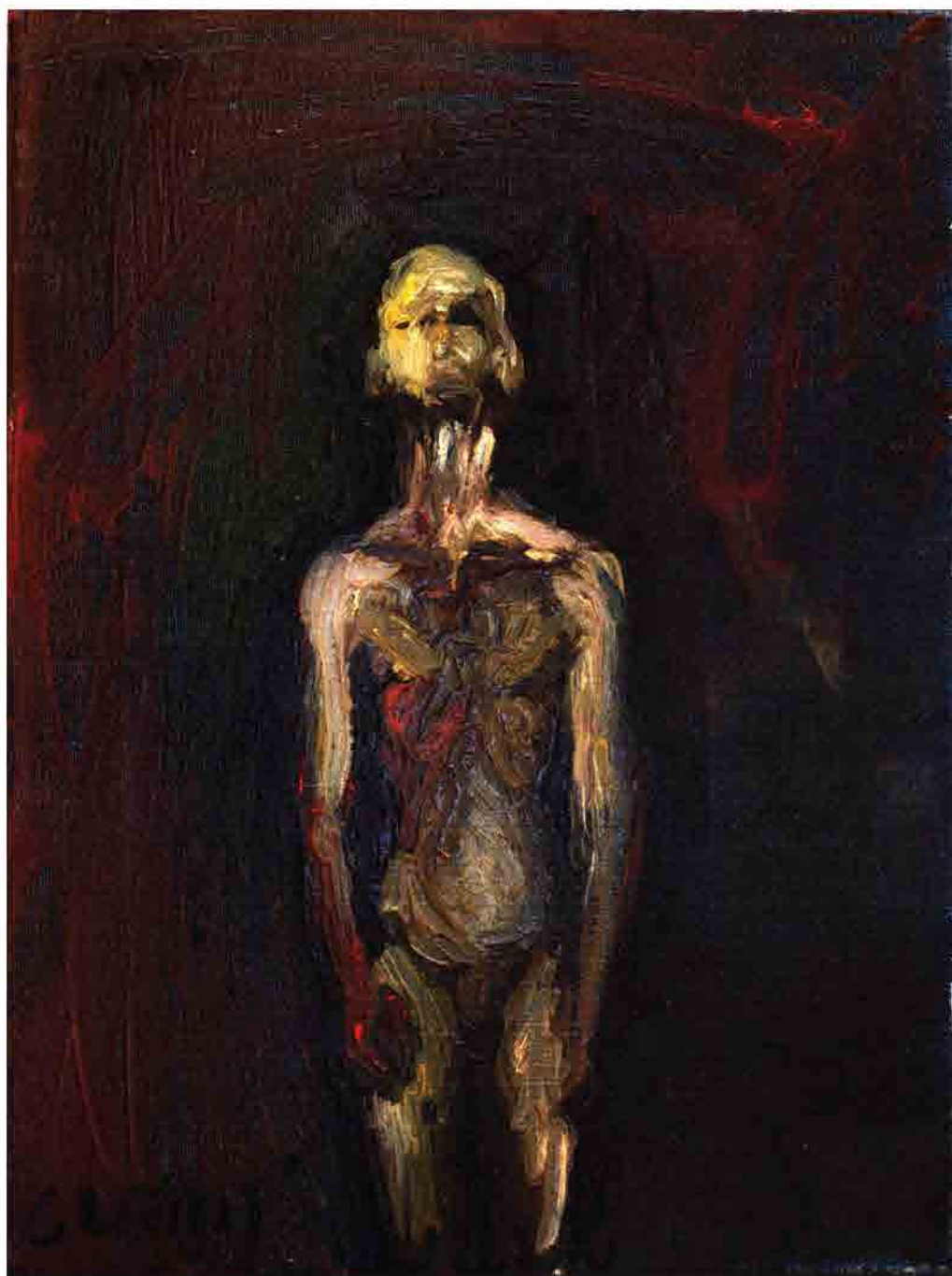

אהוד גרבלי, שמן על בד, 50x30 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 160x130 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 92x82 ס"מ

ט"ס 92x82, סבסג, אקזיליק על קנבס, אחר גרבר, זוטא

אהוד גרבלי, שמן על בד, 60x50 ס"מ

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million (1990–1999) (Department of Health 2000).

There is a growing emphasis on the need to improve the efficiency of the public sector, and to ensure that the public sector is able to deliver the best possible value for money. This has led to a number of initiatives, including the introduction of the Health Service Act 1999, which introduced a new framework for the NHS, and the introduction of the NHS Plan, which sets out the government's vision for the NHS in the future. The NHS Plan also sets out a number of key priorities for the NHS, including the need to improve the quality of care, to reduce waiting times, and to improve the efficiency of the NHS.

One of the key challenges facing the NHS is the need to improve the efficiency of the public sector. This is a complex task, as the NHS is a large and complex organisation, with a wide range of services and a large number of staff. However, there are a number of ways in which the efficiency of the NHS can be improved. One of the key ways is to improve the management of the NHS, and to ensure that the NHS is able to deliver the best possible value for money.

Another key way to improve the efficiency of the NHS is to improve the quality of care. This can be done by ensuring that the NHS is able to deliver the best possible quality of care, and by ensuring that the NHS is able to reduce waiting times. This can be done by ensuring that the NHS is able to deliver the best possible quality of care, and by ensuring that the NHS is able to reduce waiting times.

Finally, another key way to improve the efficiency of the NHS is to improve the efficiency of the NHS. This can be done by ensuring that the NHS is able to deliver the best possible efficiency, and by ensuring that the NHS is able to reduce costs. This can be done by ensuring that the NHS is able to deliver the best possible efficiency, and by ensuring that the NHS is able to reduce costs.

There are a number of ways in which the efficiency of the NHS can be improved. One of the key ways is to improve the management of the NHS, and to ensure that the NHS is able to deliver the best possible value for money. Another key way to improve the efficiency of the NHS is to improve the quality of care. This can be done by ensuring that the NHS is able to deliver the best possible quality of care, and by ensuring that the NHS is able to reduce waiting times.

Finally, another key way to improve the efficiency of the NHS is to improve the efficiency of the NHS. This can be done by ensuring that the NHS is able to deliver the best possible efficiency, and by ensuring that the NHS is able to reduce costs. This can be done by ensuring that the NHS is able to deliver the best possible efficiency, and by ensuring that the NHS is able to reduce costs.

There are a number of ways in which the efficiency of the NHS can be improved. One of the key ways is to improve the management of the NHS, and to ensure that the NHS is able to deliver the best possible value for money. Another key way to improve the efficiency of the NHS is to improve the quality of care. This can be done by ensuring that the NHS is able to deliver the best possible quality of care, and by ensuring that the NHS is able to reduce waiting times.

הספדו של דורון לויטן, חברו הטוב של אהוד

לרגזו על אהוד למשל יותר מרגע אחד, מפני שמיד היה מוצא משהו לומר, שהיה כל-כך מבדר או בלתי מקובל, עד שלא יכלת שלא לצחוק. ההומור שלו נבע בטבעיות ונפלט מפיו ללא כל מאמץ. היו שנפגעו לעיתים מהסרקסטיות שלו, אבל חבריו ידעו שאי זה אלא משחק מילים. הוא אהב להביא דברים לכדי אבסורד, להשתעשע במילים ולהפוך את משמעותן על פיהן. אם מישו היה אומר לו שהוא רזה כגפרור, הוא היה מתקן: "לא כגפרור, כסיגריה". אם האשימו אותו שהוא מרוחק, היה משיב: "רק רגע, הנה אני מתקרב".

שנים אחר כך, זמן רב לאחר שמרביתנו נטשו את הצילום והאומנות ועברנו לעסוק במלאכות שכפו עלינו חיי היומיום, אהוד המשיך בדרכו והוכיח לנו שאומנות יכולה להיעשות בחדווה, לא כעשייה כפויה. על אף היותו אומן לכל דבר, הוא נשאר נאמן לחבריו מבית הספר. הוא האמין שחברות הנרקמת בגיל צעיר היא חברות לכל החיים, כיבד את חבריו ונשאר מסור להם.

לאחדים מאיתנו מותו של אהוד הוא סימן נוסף להיותו מיוחד כל כך, להיותו שביר מידי בעולם בו אנו חיים. אבל אנחנו, שהכרנו את אהוד מקרוב יודעים שההפך הוא הנכון. אהוד היה חזק מכולנו. הוא קידם את מחלתו בנחישות להלחם בה עד הסוף המר. מעולם לא תבע לעצמו את תשומת ליבנו, לא ביקש סימפטיה למצבו ורק הודה לנו על יחסנו החם והאהוד. אהוד ידע שבמאבק זה יהיה עליו לעמוד לבדו והוא נאבק באומץ נדיר. מעולם לא חשב שהוא מיוחד עד כדי כך שיוכל להימלט מסבל ומפגעי הגורל. הוא קיבל את החיים בתחושת מציאות השמורה רק לאלה היודעים סבל והראה לכולנו בכוח היצירתיות חסר הגבולות שלו, דימויו הדמיוניים, ההומור הקליל שלו ויכולתו להיות שותף לגורלנו, שהחיים ראויים שנאבק עליהם.

אנחנו, שלמדנו עם אהוד, ידענו תמיד עד כמה היה הוא אדם מיוחד במינו. דבר זה היה ברור לנו כשמש בצהרים. לאהוד הייתה סבלנות מעטה לחינוך פורמלי. התרגול הנצחי, שיעורי הבית החד-מימדיים וצרי האופקים עייפו אותו. חינוך שכזה לא היה יצירתי דיו עבורו, שכן תמצית חייו של אהוד הייתה היצירתיות. בבית הספר, נהג אהוד לשבת בקצה הכיתה, נשען של רגליו האחוריות של הכסא בשיווי משקל נפלא, כשהוא משרבט, מצייר או מתכנן אחת מעבודותיו הרבות. היצירות שלו לא ידע גבולות והוא הדביק את חבריו לכיתה בהתלהבות, בדמיון הפורה ובהמצאותיו.

במשך שלוש שנים למד אהוד במגמת הצילום, אך איש לא היה יכול להגביל את פעילותו לצילום בלבד. הוא רשם, הוא צייר, הוא צילם סרטים במצלמת 8 מ"מ והוא בנה תחנת שידור שבאמצעותה שידר מוסיקה בכל קומות בית הספר. בהופעתו החיצונים ובהתנהגותו היה אהוד יוצא דופן. גבוה, נאה ובעל קול עמוק ומהדהד. היה נע בינינו מלא ביטחון. בחורף, היה פוסע את תוך הכיתה כשהוא עוטה שכמיה שחורה ארוכה ובתנועת יד מהירה, שהייתה מעין טקס פרטי שלו, היה מסיר את השכמיה מעליו. היה לו כשרון הופעה ויכולת טבעית למשוך אליו את תשומת ליבם של הנוכחים.

מעולם לא היה אהוד ראוותני, אבל היה משהו דרמטי בהופעתו. הוא ניצל היטב את שיערו השחור ואת עיניו החומות העמוקות. עברו הופעה חיצונית גם היא בגדר אמירה אומנותית, וכך בהופעתו, ממש כמו ביצירתו, חתר אהוד לביטוי נמרץ ונועז. הוא העלה את ציפיותנו לסטנדרטים גבוהים והכריח אותנו להיות ביקורתיים. למרות שהכל רחשו לאהוד יחס מיוחד - המנהל, המורים, התלמידים, רק מעטים דחו אותו בשל כך, שכן אהוד הצליח לפרק כל אדם מנשקו בכוח ההומור שלו. אי אפשר היה

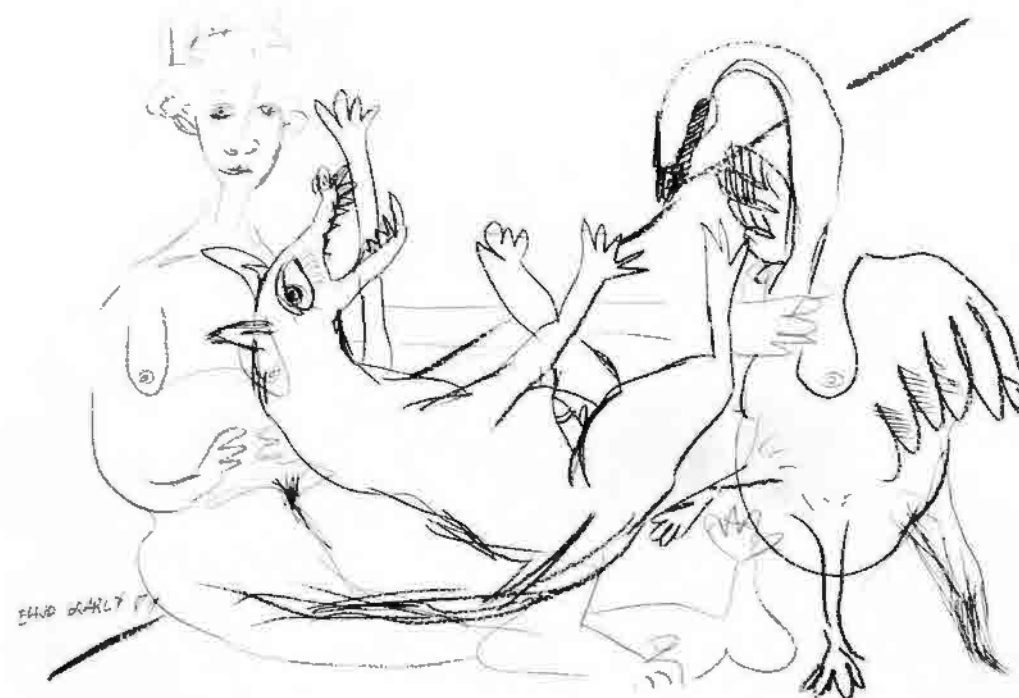

אני משווה את האומנות לגילוי האטום, ועל ידי כך אפשר להסביר בצורה מובנת את דעותי בנושא דרכה של האמנות בשנת אלפיים (יש לציין שהמושג שנת אלפיים מבטא סימבול לתקופה חדשה של תחכום והתקדמות בכל התחומים ולא דווקא שנות אלפיים כמושג מילולי). ובכן, האטום כידוע הוא החלק הקטן והזעיר ביותר בטבע והוא הבסיס לכל, הוא ההתחלה, היסוד שממנו אי אפשר לסגת וכך גם קרה באמנות. אמנים כמו סזאן, מאטיס וכמובן פיקאסו. אם מסתכלים בציורים של אמנים מן המאות שעברנו, ניתן להבחין בשאיפה להגיע ליסוד, לצורה הראשונית, אל הצורות הבסיסיות. אלה הצורות הגאומטריות שדרךן מרכיבים עולם שלם.

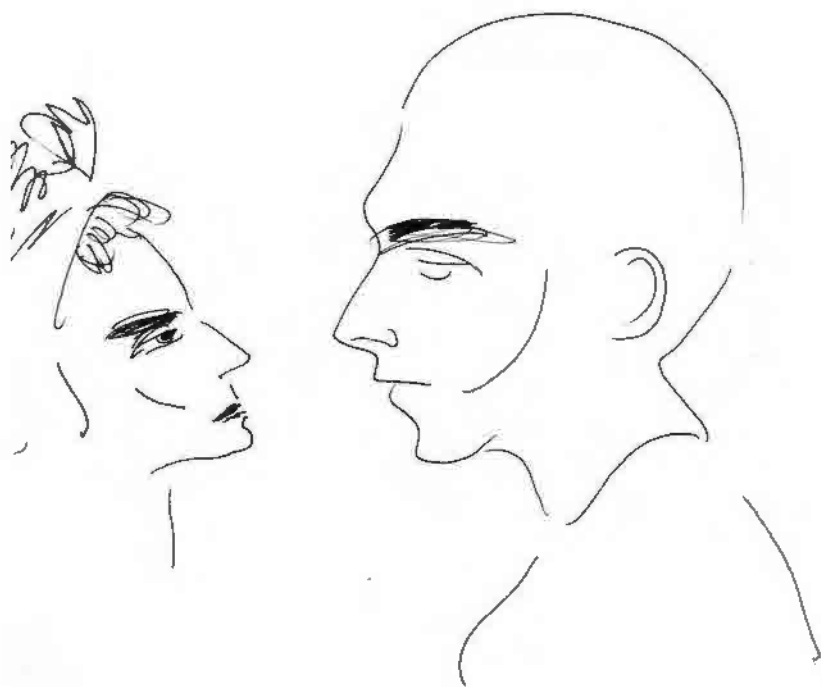
נחזור לאטום - כאשר, לאחר שהחוקרים יישבו את מירב השאלות סביב האטום, נגלו שתי דרכים באופק. אחת היא הדרך הטובה, הדרך של השימוש באטום לצרכי שלום, כדי לספק אנרגיה, לתפעל כורים אטומיים וכו'. השניה היא הדרך הרעה והלא נכונה, בעזרתה יוצרים פצצות. בחזרה לאמנות - גם כאן נראות שתי דרכים שונות ומנוגדות. לאחר שהאמנות הגיעה אל היסוד, האטום, אל הקו הראשוני, הבתולי. האחת, בה הלכו אמנים גרועים והיא דרך שאין ממנה מוצא.

הדרך אחורה או ליתר דיוק, פשוט השארות במקום. המשך נסיונות כושלים לשכלל את מה שכבר עברו את המינוס שלו, היסוד. כמו באטום, זוהי דרך הפצצות, דרך של הרס עצמי והפגנת שרירים לשווא. הדרך השניה היא דרך של חיפוש נקודות יסוד חדשות, של נסיונות לגלות יסודות בלתי ידועים. זוהי דרך מלאה ברעיונות חדשים, כמו דרך השלום.

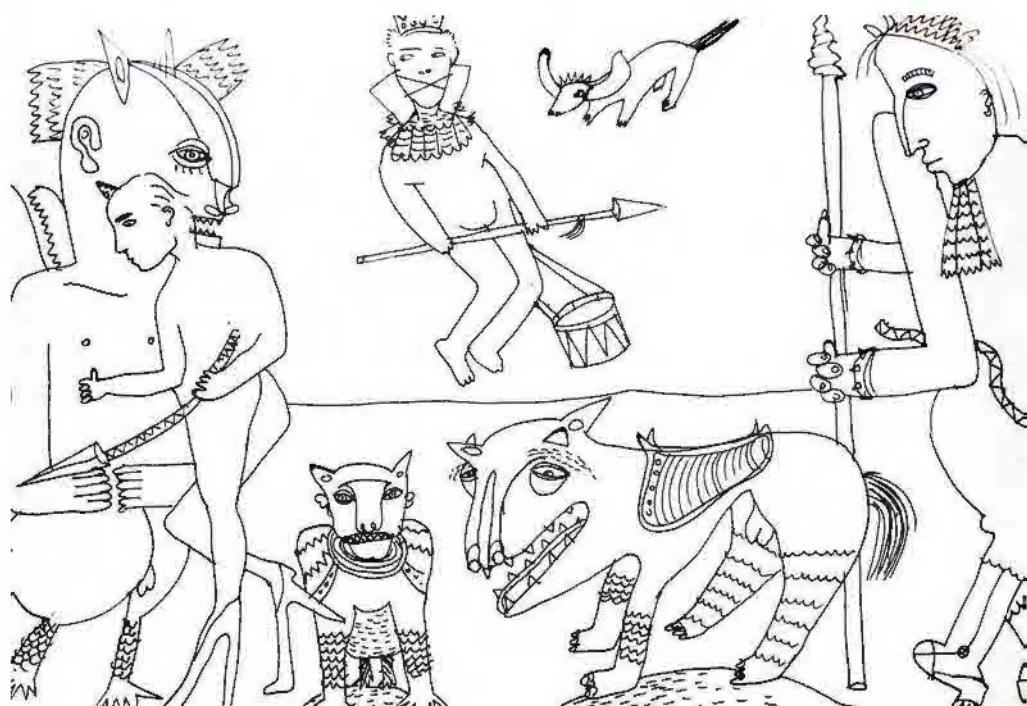
// אהוד גרבלי

אהוד גרבלי, רישומים

GRABLY

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 40x31 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 33x22 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 60x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 45x55 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 60x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 70x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 50x60 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 40x50 ס"מ

אהוד גרבלי, פחם ושמן על יוטה, 130x140 ס"מ

אהוד גרבלי, רישום, דיו על נייר

GRABRY

אהוד גרבלי, רישום, פסטל על נייר

GRABLY

GRABLY

GRABLY

GRABLY

אהוד גרבלי, רישומים, עפרון על נייר

GRABLY

GRABLY

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 50x40 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 70x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 35x27 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 46x38 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 60x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 120x200 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 90x70 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 100x70 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על יוטה, 90x70 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 72x91 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על קנבס, 90x70 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 80x65 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 50x40 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 200x150 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 60x50 ס"מ

אהוד גרבלי: התערוכה הבלתי גמורה

ג'אם גלריה לאמנות, חיפה

5.11.94 - 26.11.94

בישראל חי גרבלי לחילופין בחיפה ובתל-אביב. בכל דירה שבה התגורר הפך את החדר הגדול לסטודיו וצייר שעות ארוכות אל תוך הלילה, לא פעם בעזרת שקופיות צבעוניות. הוא הציג את עבודותיו לעיתים תכופות בתערוכות קבוצתיות ובתערוכות יחיד.

ב-1991 אובחנה אצלו מחלת סרטן הלימפה. המחלה כרסמה בכוחותיו והוא צייר מאז רק לסירוגין, כאשר חזרו אליו כוחותיו. אך מעולם לא חדל להאמין בייעודו ובמחויבותו כאמן, מחויבות שראה כעילת חייו. לפני חודשים אחדים, בעידוד של חברו המסור דורון לויטן, קבע גרבלי מועד לתערוכה הזאת. בציורים שהועיד לתערוכה מופיעות דמויות אלמוניות על רקע לבן בוהק. בסדרה הזאת נטש גרבלי את אופן ציור הדמויות בקווים עביו, שאפיין את ציוריו בעבר, לטובת ציור חסכוני וריאליסטי יותר של גוף האדם. הוא סיפר לחבריו שגילה מחדש כיצד לצייר דמויות ובלע בשקיקה את מראות ציוריו של קאראבג'ו מן המאה ה-17. אף שאחדים העירו שכבר שנים אחדות חזה גרבלי את מותו בציוריו, דווקא עבודותיו האחרונות שופעות אור ואוויר. הוא תכנן 20 ציורים כאלה, אך הספיק להשלים שישה בלבד. אהוד גרבלי הניח את מכחולו בפעם האחרונה ב-30 לאוגוסט, יומיים לפני שהתאשפז בבית החולים ופחות משבוע לפני שהלך לעולמו. ההכנסות מהתערוכה יוקדשו לשימור התמונות ולהוצאת ספר על יצירתו של אהוד גרבלי.

// יונת שימרון

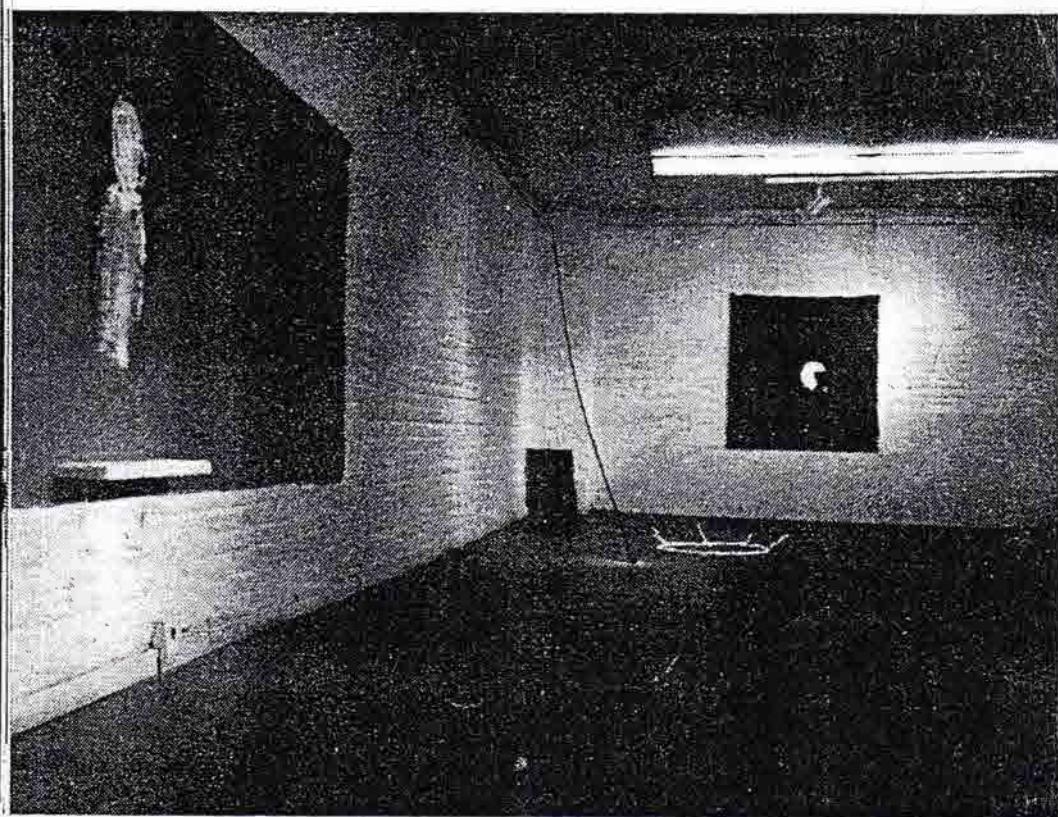
התערוכה הזאת מציגה את ציוריו האחרונים של אהוד גרבלי שנפטר לפני כחודשיים. אף שמת בדמי ימיו, בגיל 32, גרבלי צייר שנים רבות. משפחתו וחבריו בחרו חלק מהעבודות שהותיק אחריו לתצוגה בתערוכה הזאת. הציורים והרישומים בשני החדרים האלה מייצגים תקופות שונות ביצירתו.

אהוד גרבלי נולד בחיפה, ב-13 באוקטובר, 1961. בהיותו בן 9 שנים החל לצייר לצד אביו בחופשות המשפחה בחוף הכנרת. אך עוד בגיל צעיר הוא הבין שאביו מצייר נופים כחובב והחל להבדיל את עצמו ממנו בסגנון ובתוכן. כבר בשנות העשרה שלו ראה עצמו גרבלי צייר לכל דבר והעסיק את עצמו בשאלות חיים ומוות, מיניות ואמונה.

כמעט ללא הכשרה, החל גרבלי לצייר קומפוזיציות מורכבות ביד בוטחת. לידידיו סיפר שבבית הספר היסודי סירבה המורה להאמין שהוא עצמו צייר את מה שהביא לכיתה. הוא הודה שמעולם לא היה תלמיד מין השורה. הוא התקבל לבית הספר התיכון ע"ש הנרייטה אירוואל (ויצ"ו) בחיפה, בשל ההכרה בעצמת היצירתיות שלו. הנהלת בית הספר הכירה בכשרונותיו והתירה לו לבחור שיעורים כרצונו, בבית הספר התיכון ובמכללה ע"ש נרי בלומפילד הסמוכה לו. בהיותו בן 19 פתח גרבלי תערוכה ראשונה מיצירותיו במרכז לתרבות צרפת בחיפה. זמן קצר לאחר מכן הוא זכה בפרס העיר חיפה לאמנים צעירים. בציוריו ובתחרטיו תאר גרבלי חזיונות בלהה וסיוטי תופת בדמויות נשים וגברים הלכודות בחיבוטי הגוף והנפש. הוא הושפע מציירים רבים, ביניהם גדולי הציור הספרדי כגויה ואל גרקו וציירים מודרניים כפרנסיס בייקון האנגלי.

לא כל ציורים של גרבלי הם קודרים. רישומי העפרון והגיר שלו מתאפיינים בחסכוניות והבעה מעודנת, רגישה ומדויקת. גרבלי זכה במילגות אחדות שאפשרו לו לסייר בחו"ל ולשהות בכמה ערים באירופה, ביניהן ברמן, דיסלדורף ופריז, שם צייר והתפרנס כקריין רדיו. הוא הוקסם מאמנות עממית והתנסה באופנים שונים של יצירה אומנותית - צילום סרטים ווידאו.

אהוד גרבלי

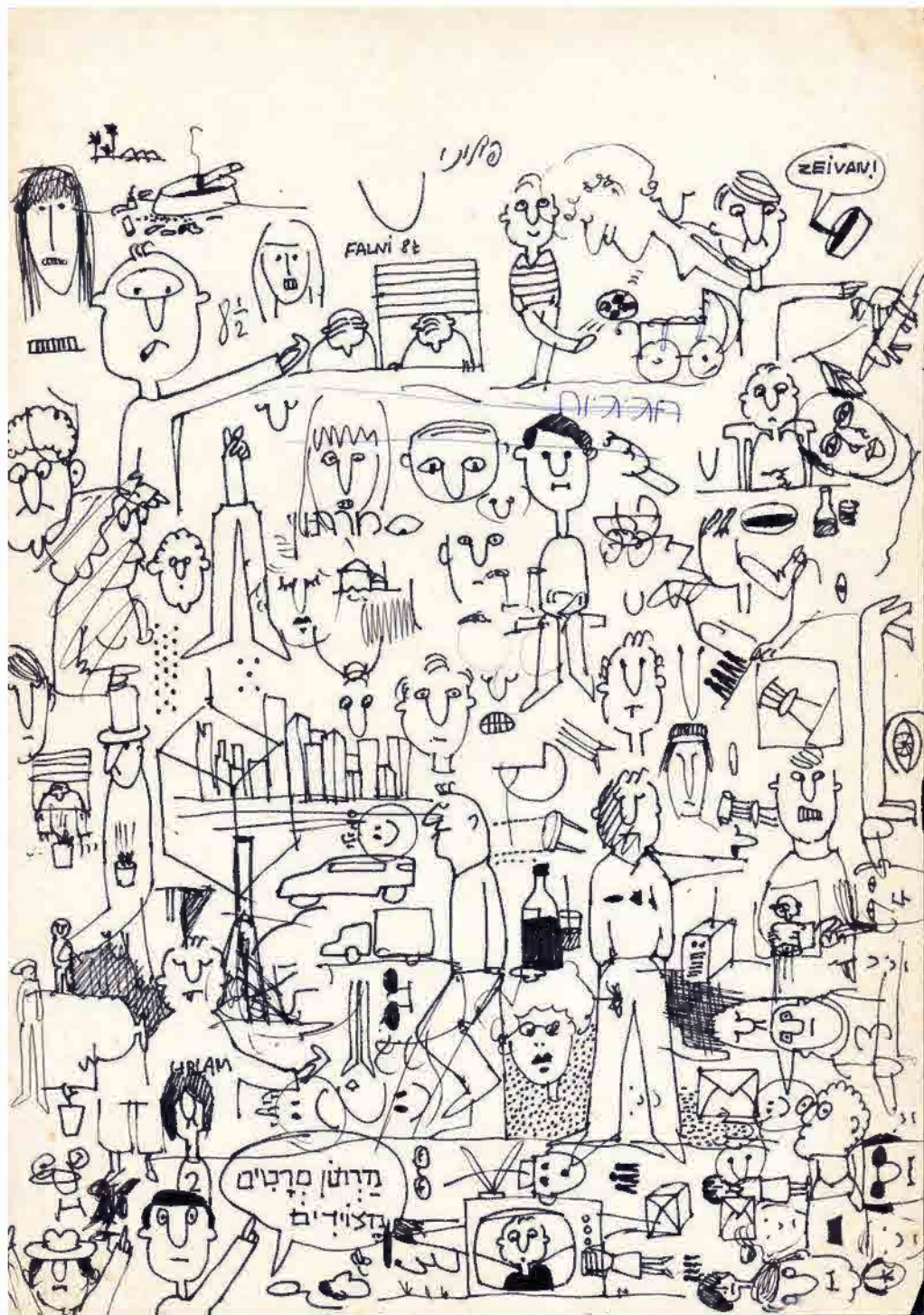
1961 - נולד בחיפה, ישראל.
 1977-81 - לימודים במכללה ע"ש ברי בלומפילד מכון חיפה ללימודים מתקדמים, ויצו-קנדה, 1981 - פרס העיר חיפה לאמן צעיר, 1982 - לימודי תחריט וליטוגרפיה בבית אגודת הציירים והפסלים, ת"א, 1983 - מילגת יצירה מטעם קרן התרבות חיפה ברמן, 1984 - מילגה מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל, ע"ש שרת, 1985-86 - לימודים באקדמיה לאמנות, ברמן, גרמניה, מטעם קרן התרבות חיפה-ברמן, 1988 - חבר באגודת הציירים והפסלים בישראל, 1988-89 - חי ויוצר בקריית האמנים הבינלאומית בפריס, צרפת. עורך ומגיש מוכנית רדיו שבועית בעברית בתחנה היהודית "Radio Com", 1989-90 - עובד ברדיו סיטי וברדיו כאן, ת"א, 1990 - חי ויוצר בדיסלדורף, גרמניה, במסגרת חילופי אמנים חיפה - דיסלדורף, 1991 - מורה לאמנות בבית הספר "הבילויים" רמת גן.

תערוכות נבחרות: 1980 - תערוכת יחיד ראשונה, מרכז לתרבות צרפת, חיפה, 1981 - תערוכת יחיד, הגלריה החדשה, המכללה ע"ש נרי בלומפילד, חיפה, 1984 - תערוכה קבוצתית, ארבעה אמנים, גלריה אחד העם 90, תל אביב, 1985 - תערוכת קבוצתית, הדפס 85, גלריה אחד העם 90, תל אביב, 1987 - תערוכת אמנים ישראלים, האקדמיה לאמנות, ברלין, 1988 - תערוכת יחיד, גלריה בית רוטשילד, חיפה, 1988 - תערוכה קבוצתית, מוזיאון רמת-גן, 1989 - תערוכת יחיד, המרכז לאמנות יהודית, פריס, צרפת, בחסות נספח התרבות בסגרירות ישראל, מר משה בן שאול, Installation- 1990 (מייצב), חלל הארטוטק, דיסלדורף, גרמניה.

14. "ALLES IST IN ORDNUNG" מיצב פחם וצבע על בד פשתן ועץ

15. הקרבן שמן על בד

שילוב משה בין אמן בתחילת דרכו ואדם על קרש דרוז

גרבל. מארג קווים המתאר כאב גרוטסקי קשה מנשוא

פיעים בתערוכה תמיד מופיעה רמות אדם, וכשנבנת עור רמות אל תוך הנייר, נרסה שסתיון אחת. באחד הדפים, ממש חציפיון מעלה אפילו גרפי חשמים שנבנסו לעצמות בסת בתנועה לאור, פדטרס של נולולות. אחיות קיבלו פני אדם, שמש מחיבת ויוך מרשע, כבער, לבלבים, ומתחתם בן הפותח נרסא כדרי אדם גוסס. מבזה קשה עומת מלל גלרית. העברות שולבא לכזו מיות אח אחר, גרבל, אך הוא איננו. אחיה מבזה נכסת מן העברות, בשפנס בין קטמפוציות מאונות ובסדר ונת וכן הגנים קסאקים.

גרבל, עברות קי כשחורלבן, קורם מחפשים השוכה, מנסים לשאול. יפתח כריון, אצור התעורכה, ויבר בשתיות התעורכה על מפעל שלא הושלם ועל חיים שנקטעו, הוא הסביר את הקשר שבין התעורכה לרקום שבו הוא מוצגת. גרבל, למר ביצו, התעורכה, שמהה בסקיל לשתה הלימודים, כדי לאפשר לתלמידיו הויכוח לויחוסן לכבודותיו וללמוד על עשייה שפעניש משמעות לחיים. אמנותו של אהור גרבל ניוונה מחייה, ססה שחווה ובעיקר טהרית, שהחם קרוב כל כך. היתה לו ראייה אחרת מוז שיש לצירים אחרים בני נילו, ברישומים שמר

צירים של אהור גרבל, "שנה למותו" הוא סם התעורכה, ועל קירות הגלריה כריצו קרה תלו רישומים ותהרשים, מולם לכסיות. מחייה והתנסות, התעורכה (300-308) סקלי, והתנסות, התעורכה ויקרש לשימר התנסות ולנוצאת שם על יצירתו של גרבל, יצירה הובכת ותחלה ופות, רכיות, שחציו מוארת וחציו מחוסר. בעבודותיו מארג של קווים המתאר כאב גרוטסקי קשה מנשוא, שילוב קשה בין אמן בתחילת דרכו ואמנותיות ואדם השוכה על קרש דרוז. על קירות הגלריה הוצג, על קשה הפולג, מן אחר כעבודותיו של אהור

ירושתו הרוחנית

שנה רמותו, הערובת רישומים ותהרשים של אהור גרבל, נגדיית מכילת ויצו קנדה בעיקר בני משפחה ומכרים התכנסו במבאר שבה התחיינה לפתיחת תערוכה

ב ק ר ב א ו ר ה ב ר פ מ

לא היו לו מרפקים

אהוד גרבלי, עבודות, נלדיה נ"א, חלק מהפן המסתורי של האמן שלא רצה לדעת פיתוח החתירה, אם כי את ימיו האחרונים בילה בציור אימנסיבי

השמוע נפתחה בלוריה נ"א אם כמרכז הכמול תערוכתו של אהוד גרבלי, אלא שהייתה ערוכה במיוחד עבור התערוכה לא נוכח פתוחה גרבלי נפטר בערב ראש השנה, בלילה 12. גרבלי נולד בארבע השנים האחרונות כשרמן הכלי סות, וזריר עד הרגע האחרון. אחותו, לילי, 70, מספרת שבשנים האחרונות לחייו צייר כל הלילה לאור פנס כים, כי לא רצה להפרע לאמא שלו שהיתה איתו בירה בתשעה האחרונה.

שבע העבודות האחרונות שהיון גרבלי יוצגו כמסרוב כיום עם ציורים שהיו פות קרומות שהמספה החליטה לצרף, למרות שהוא עצמו לא התכוון לכך. כבר לפני 15 שנה צייר עצמו גרבלי קירח וצטוף בתכריכים, המוות העסיק אותו כל הזמן, למרות שתמידם לעצילן בתוסר מיוחד, והצליח לבדור ולהצחיק את סביבתו. גרבלי, שבתקופה מוקדמת התקשה להישרד מעבודותיו, החליט סמוך למותו לשנות כיוון, וביקש לסבך יותר. לתוספת, כדבריו, לילי אחותו שמעה ממנו שהיון צוואה, ולאחר מותו, אכן בוצעה צוואה פשוטה. "ואם ביקש שצביא סקלון, שגנבה להציג את הציורים במסרובת בעלי שם עולמי, שם בינלאומי, הוא ביקש שיהיו לו תצוגות שבע במדינות מוכרובים", מוואן ישראל היה מתאים לו, מברום נבי התפסחה. בחייו היה עצור, ולכן ביקש שבני התפסחה יעשו עבודת את מה שהיה עשוי לא מצא בוח לעשות. "כל המסלולות יוקדשו למסרה ור", היה כותב בכתב ידו על דף, שכלל ממים תחרים, מוח את הכותב, והוסף "מבטל", אם כי לא השכיר את הדף.

את גרבלי ראינו לראשונה בשנת 92, אז בחר קירח וצטוף שאמר מדי מים כמו שיהי המימות ואל חיצונו בין לא וקוק ליתר מנגינה אחת רבה כדי שיתכווץ כולו ויישאר כך. דקות ארוכות, עד שצו לשבוע למחות את עליה, ולהמכרן בגניעה נוספת. השנים האחרונות שלו היו עם ליווי. גרבלי נר בריחה מכורה וחיפש תוספת, "חייכית" בבית לבוארה שצריכה להגיע, ובאותה שנייה שבה פתחתו לו את דלת דעתי שותו ויהי. השם שנים היו יותר, "השנים הטובות בייחתי" את ליהא כאומן אובססיבי. יור נמנעו לשפיו וגורנו בקפסות נרא רומני טיים כשליהו הלכה משור נשכר", שיר א.

גרבלי לא יכול היה להתלונן שלא קיבל צאג, במסלולת יוצו הכירו בכשרותו המיוחד, ונתנו לו הרפנויות שרק מסיים סקלון. הוא ובה במסרובת ומגילנות שאר משור לו להגיע לאהרטיה לאסתר בכרמל, "ליסטה" פפריו ולרסלדורף. אבל לא מקטל לבד. לא היו לו קשרים פליקרים, או נב חוק של אספנים. קוללות ורעו שבה מוכשר, אבל גרבלי לא קיבל את כלוא ההכרה לה היה ראוי. בשנים האחרונות חללנו בין חשיפה להסרה. שור דרסיו והסון אותם, בעבודתו, בריבירו ומסעיו. הכברה והבאשה היו חלק מפגו. חלק ממים מוכרבים אליה אפשר לראות מתרופה.

הקשה על יבנות חלק מהמסס, פתרו לבעיה היו יביא להעלאת הביצוע לדרגה הקרובה לסלמות.

בסיכום של דבר, העלאת "הסנובל" גרסה, להתרגשות והתפלות גרבלה המקה, נדרות, הביצוע משכות, המדיקה הענה, וקשה להתגבר מברוסם החוק שנסאר עימן ומן רב אחרי ההופעה. מסלול לוחכי מדיקה ותיאסרון כאשר תנו להם.

מחברים אינו מלמדת זאת הנכחיה הקלה, שהיו מנגיני לתוספות הקטה, שהכריז צריכים לטוט בין המצוללים והגוסים, שום לעיתים כלי אפי הקשה ולעיתים אחרות מתרפרים באשר של נגישות קרע לב. מנגיני נסרע כאן בין המדיניות המתון לרומנטיות שנטוה במסורת האופרית, אבל לסיים הוא אומר כשיא רגסי, ובאן הוא עשה זאת טוב כמיוחד בשריו שלמים את התמונה הראשונה בסיוונסס מוסף התמונה השנייה, ומעבר לכל בסיום נדרור, המונח מוות שלא נשכחה במסרה, ומשאירה רוסס אריו, הכי והתפלות הקטה, מראש המנהג לאנסו וילך, עשו בעיניו מסיפה מפורר, שיהיו חלכה גם את רוח המנהג וגם את המרבים וילך המרי לתור ברוי מרבי בין התפלות למילנים, והשכיל להכיר את התפלות הבין ברענ התכון, רק במסס מסים, אחר נתקלו הקרנה בכפיות, אבל פרש לכך הכל עבר נאלה. הבקעה העיקרית של התמונה היא הים בו נמצא, שעינים משפעות את התפיל הכולל, למחות מהמקום בו שכיח לכל המחמאות הללו ניתן להוסיף את הריסו המצומצם האפקטיבי של משען ישראל, את התפארות שובת הדין ושוב בדיכסום של שאול צנכבם, ואת האחרות של דפי עוריים "הקסמו" והגלה כפלא קמן, עתה מולמלת.

מה שמכאן אומנו לעשרת התורה הבולט והמריא בחיור נהפך, כל חרור האופרה האקסרית הם עולים ורשים מבריות חבר העטים, לכולם ממצא ורסו חרף, שלעיתים משום מוציא את המאיר ו/או מרוב, כנראה שהעכרית הולכת רע מאור עם המכסא דרסו, שכן בחלקים הכותבים שבהם נאלצו לשר באיטליקה, המכסא נעלם כליל, על כך מיוחסת העובדה שיש בקרב המרבים בילבול המור ככל הנגע להגייית האחרות, ה א רץ, כם עשור, לליות, של מים כמו "מסרוב", והמדיניות והרעוע לואר ה לית, זה אולי נמשך קטנוני לחיור על משט של עולים ורשים, אבל מפרב לכל זה ורי אשרה, ואת המדיניות והרעוע ממשכילה את התפלות למכסאם נבלם, אפילו כשמת שאינם מבינים עניין זה גם

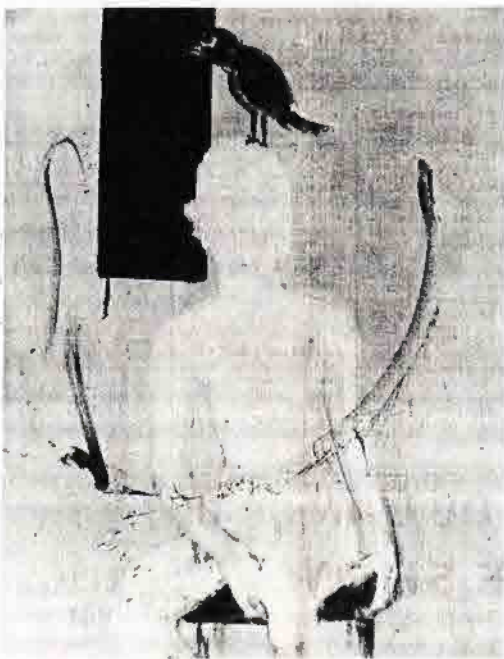
אהוד גרבלי, צולחת ערומה

CULTURE

EXPOSITION

EHUD GRABLY ET SES TEMOINS SOLITAIRES.

Ehud Grably, jeune peintre est à l'affiche jusqu'à la fin du mois. Après des études d'Art à Tel-Aviv, il parfait ses connaissances et son apprentissage en Allemagne. Titulaire d'une bourse, il est en France pour une année.

SANDRINE MEHREZ

Les travaux exposés témoignent d'un même mal du XXème siècle : la solitude humaine. Un isolement décrit par le biais de détails qui, inlassablement, reviennent tout au long de ces tableaux.

Ehud Grably présente dix toiles et quelques dessins à la plume et gravures. Des œuvres que chacun interprétera selon le ressenti qu'elles lui inspirent. Et pourtant, tous seront unanimes sur l'impression première qui s'en dégage : la solitude humaine. En effet, chacune d'elle représente l'homme seul, soit pris entre des murs nus, soit aspiré par une force inconnue,

donnant l'impression que le personnage représenté est le dernier souffle de vie présent.

Plusieurs détails reviennent sans qu'on en connaisse le sens. D'ailleurs, le peintre n'a jamais fourni jusqu'à présent une quelconque explication à la question : "pourquoi ce corbeau rouge ?". Et c'est vrai qu'il est omniprésent, ce volatile à la couleur agressive, qui dénote ainsi avec les couleurs ternes des tableaux. Autre détail, la fenêtre noire. Celle-ci témoigne aussi de la solitude de l'individu face à son environnement. Au-delà de la pièce dans laquelle il se trouve : le néant.

Centre Jéfrovin. 68 rue de la Folie Méricourt 75011 Paris. Métro Oberkampf. Du lundi au jeudi de 10h à 12h et de 14h à 20h. Vendredi de 10h à 14h.

אהוד גרבלי, רישום, עפרונות על נייר

אני רואה את הגבעה

נזכר באהבה

רואה כדור פורח

נזכר אז במפתח

והחיים זה כמו סולם אני עולה ולא נגמר

אני נזכר בפנים של אבטיח

באותו אדום מסריח

באותו צבע של חיים

באותו צבע של שנים

והמסך עולה לאט לאט

והכוכב דועך

והאורות כבים והם יושנים.

אני חושב אני אדום

אני חושב אני כתום

אני חושב אני אליל

אני חושב אני חליל

והוא חושב שהוא זמר

והוא חושב שהוא כולם

והוא חושב שהוא מרכז

אני חושב שהוא רכז

כולם אמרו לו שהוא כזה

והוא חשב שהוא רזה

הכבש שבי

אכל את עשבי הרעל,

ומת

נשאר רק,

הזאה נוטף הרוק.

שכל כספו,

הושקע נגד החוק.

ומידי לילה,

אני חוזר אל מותי,

ומת.

תחילה בנשימות כבדות,

עד למעוף נפשי,

דרך עצמותי.

ורק הקברנים חיים,

ומפסידים את יום לידתם.

בעצם מעשה השינה

חוזר האדם על עצם הוויתו, אל לידתו

ליבי פעם שבע פעימות,

ומת.

הוצאתיו ברעידות ידי

וקברתיו,

נוטף דמו

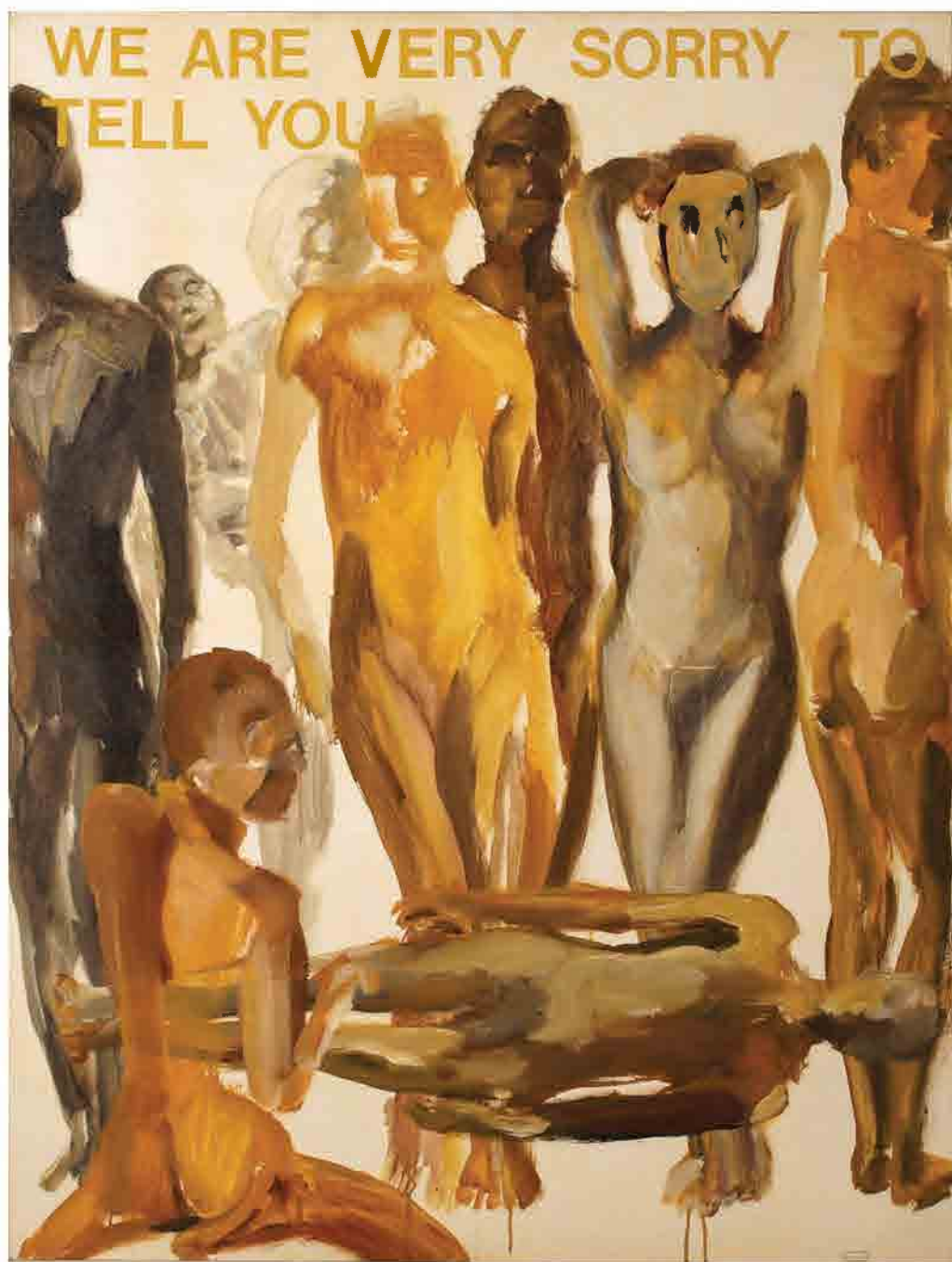
ויצאתי לדרכי, אל המלחמות.

אהוד גרבלי, 1977

אהוד גרבלי, אקריליק על יוטה, 210x126 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 100x130 ס"מ

אהוד גרבלי, אקרויליק על קנבס, 100x35 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 100x80 ס"מ

אחוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 90x70 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על יוטה, 90x70 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 55x40 ס"מ

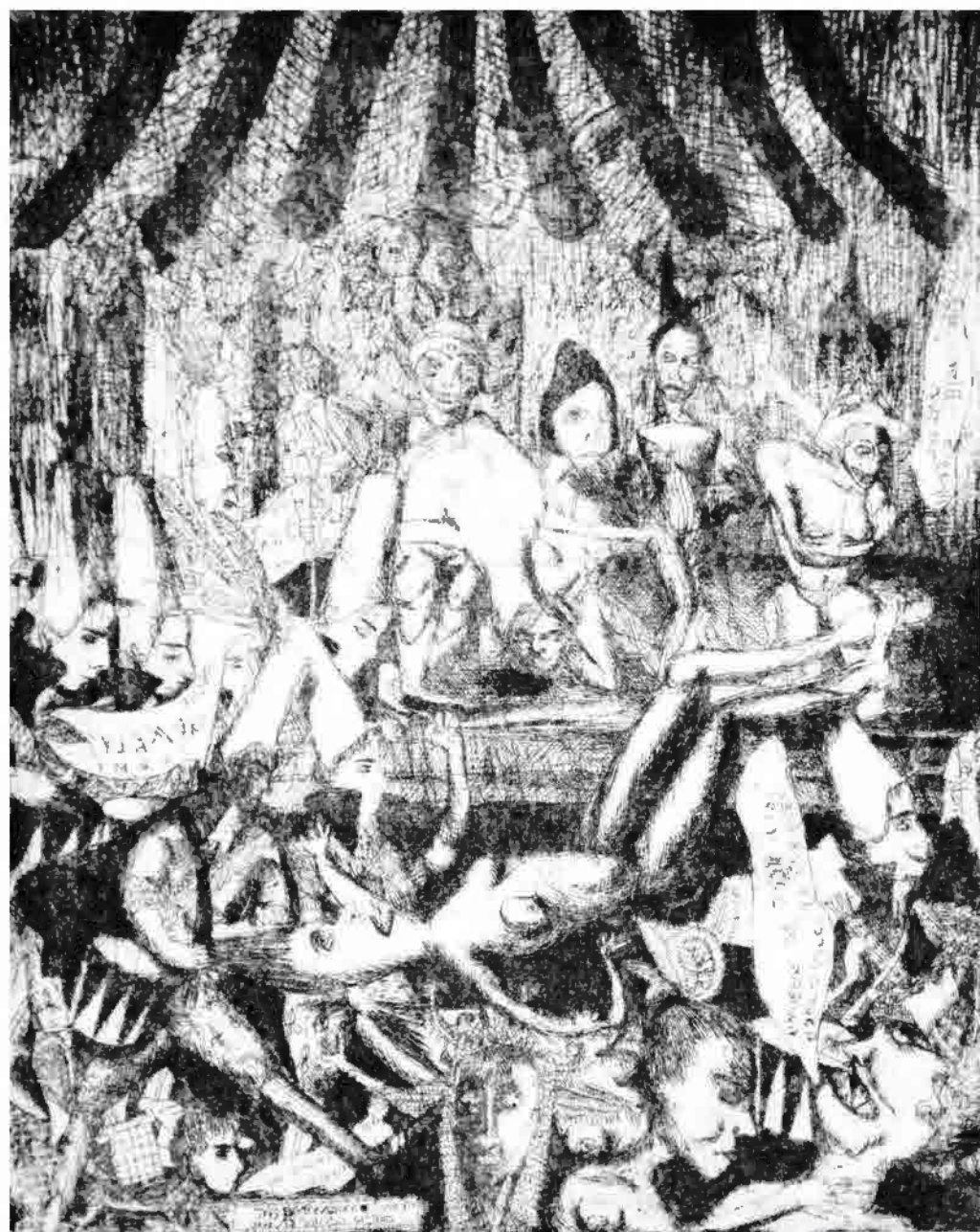
אהוד גרבלי

מנהיג שקרס

אהוד גרבלי: "לתערוכה הבאתי ציור של גורבצ'וב ובו לוח עץ שעליו כתוב ORDENNUG ALLES IN. הכל בסדר. זה סיפור של מנהיג שניסה לעשות משהו, אבל זה לא כל כך הלך. בסוף המציאות עשתה את שלה. זה סיפור על מנהיג שקרס, שהעיפו אותו. יש לי סימפטיה לגורבצ'וב בגלל הדברים שהוא התחיל לעשות. הוא ניסה לשבור חומות ולהתחיל תהליך של פתיחות. כשלעצמו, גם הוא עבר תהליך – ממנהיג גדול לאדם קטן קומה".

מה יאמר גורבצ'וב כשיראה את התערוכה?

"הוא יהיה יותר עצוב אחרי שיראה אותה. הוא מזכיר לי קצת את הסרט 'הקיסר האחרון', או את פיטר סלרס ב'להיות שם' – האיש שהפך שלא באשמתו מגנן לראש מדינה".

אהוד גרבלי, תחריט, 40x30 ס"מ

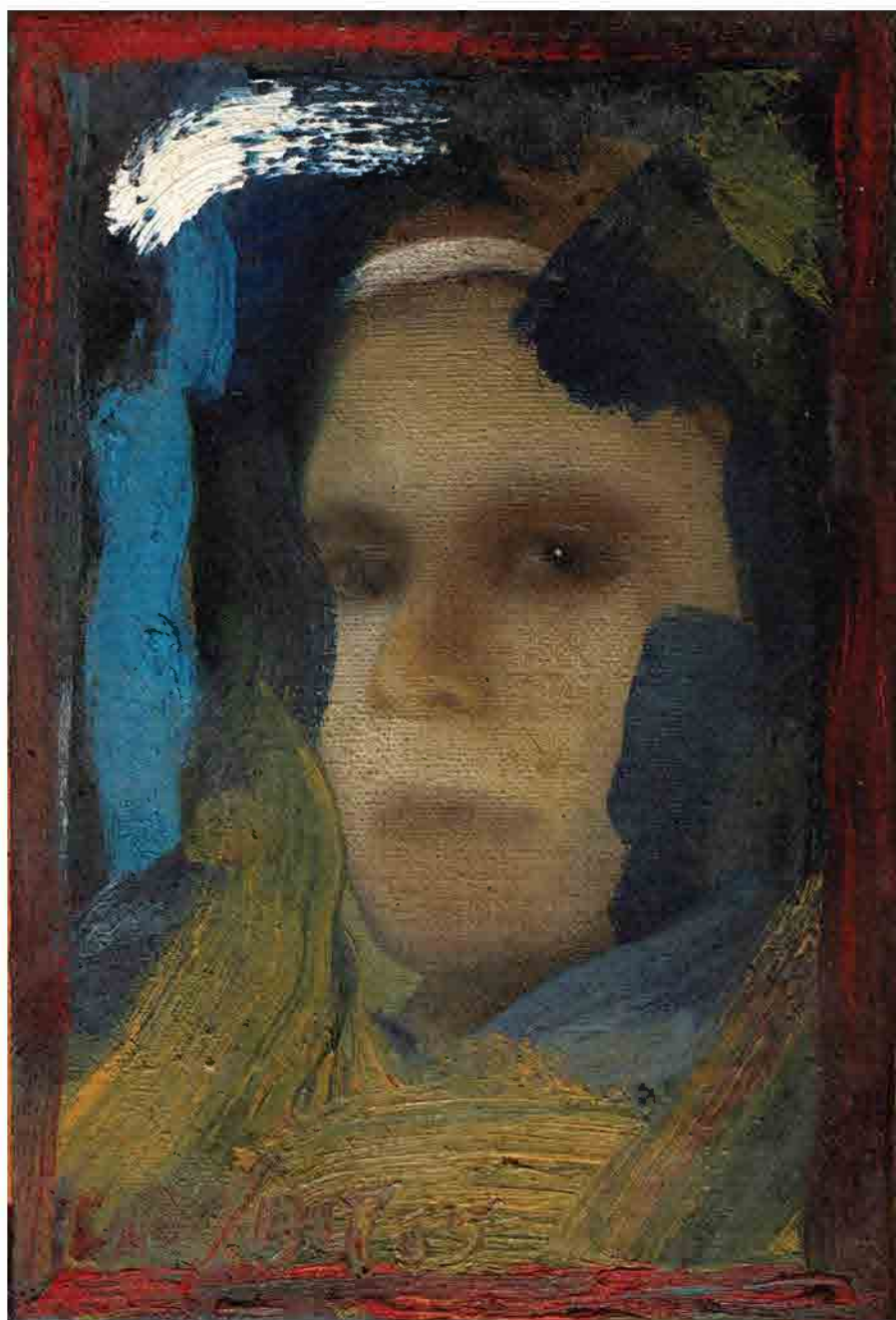

אהוד גרבלי, שמן על בד, 80x50 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 70x40 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 30x20 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 90x68 ס"מ

אהוד גרבלי, פחם על קנבס, 90x70 ס"מ

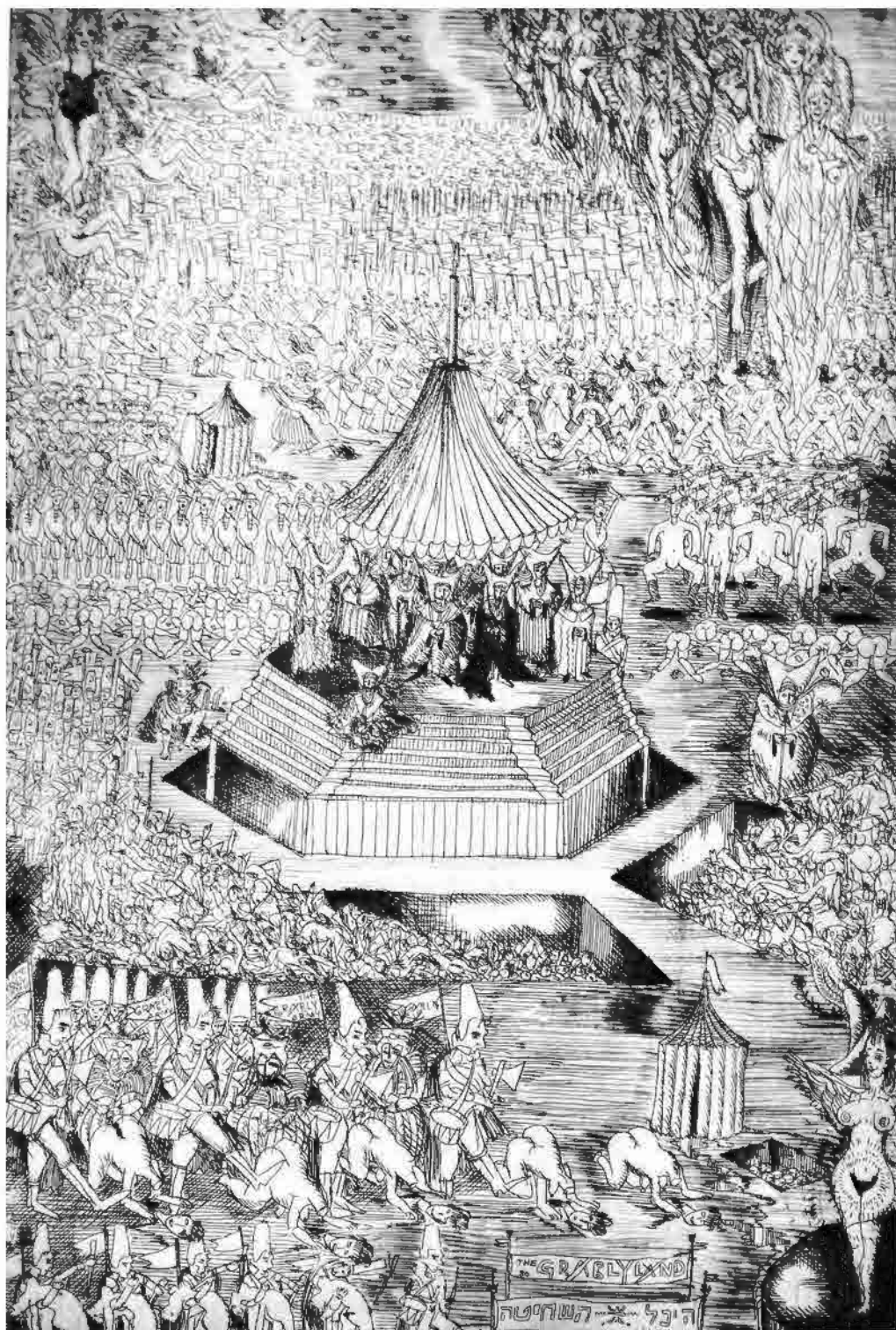
אהוד גרבלי, פחם על קנבס, 180x110 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 90x63 ס"מ

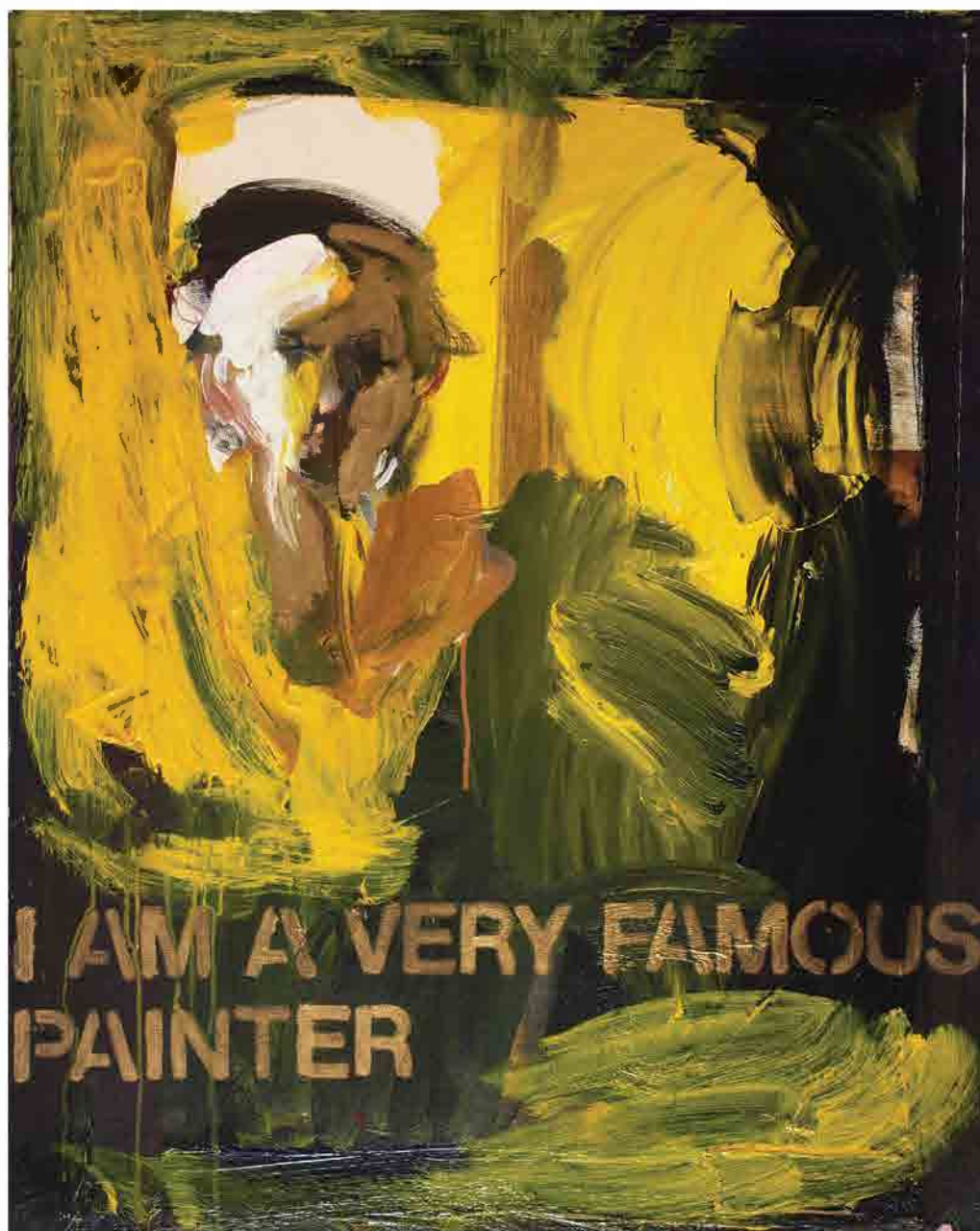

אהוד גרבלי, תחריט

אהוד גרבלי, שמן על בד, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 73x92 ס"מ

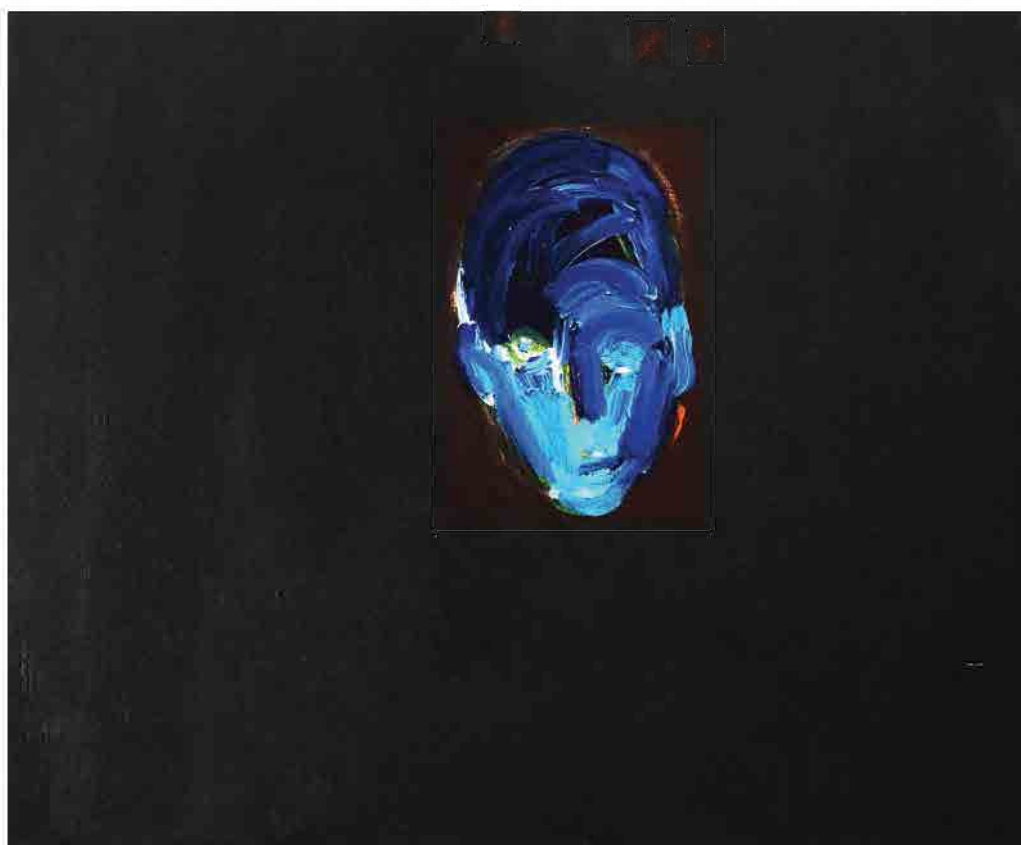
אהוד גרבלי, אקריליק על קנבס, 55x45 ס"מ

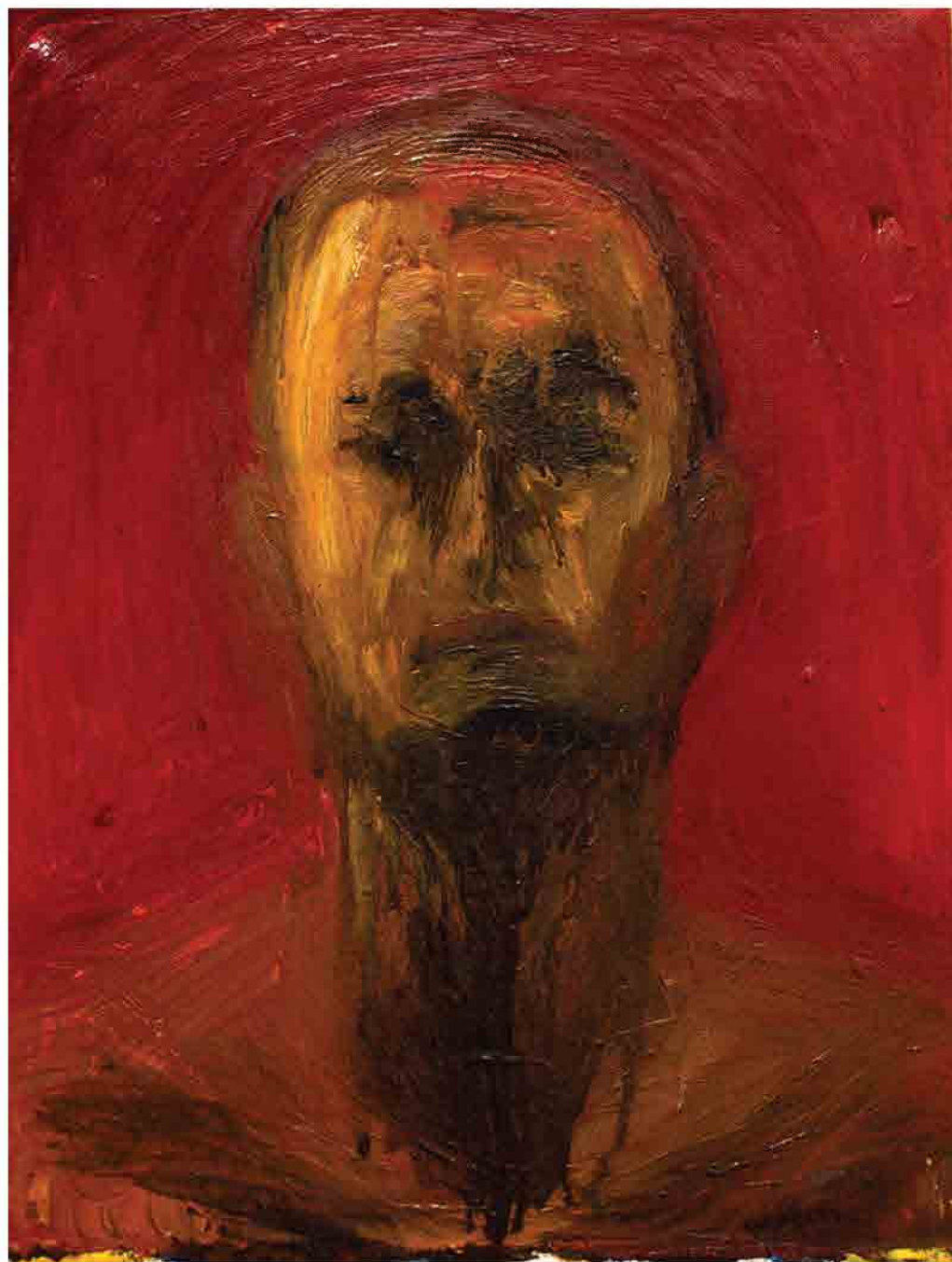
אהוד גרבלי, שמן על יוטה, 60x50 ס"מ

אחוד גרבלי, שמן על בד, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, אקריליק על בד, 72x60 ס"מ

אהוד גרבלי, שמן על בד, 40x30 ס"מ

אהוד גרבלי, אקרליק על קנבס, 70x90 ס"מ

GRABLY

אהוד גרבלי, רישום, דיו על נייר

GRABLY

המוות חזר והופיע ביצירותיו של הצייר אהוד גרבלי, ויום אחד גם נקש על חלונו. לפני שלוש שנים הוא נפטר, צעיר מדי

[illegible]

רבות ופחות: מי עוסקת בחלל דוד בן גורן
 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637,

[illegible]

בקהילה כן 20 צעיר אחד נבחר "התופת" - צעיר שכן עסק בארמון ובשאר צעירים. רשימת עמיתים מסייגים, סל פניה והחזרות משרדית האמה קר, דה, נמסר להחלום התופת, את מכירתו שנחלחל נחזר וכוך הכוח עוד כנענו, ניסיון בעצם נון לביטול עוד כנסת חל. אורד צעיר כלן עוסק מחזר בווארה קשה ועיניו אסוציאציות הלקוחות את המין החדש המסוכן.

12 שנה אחר כך כתב דרסל, "1944-1946, מסמך", ורואה בו 32. הוא חתם על מסמך מחשבות הריא, ובאותו מסמך הוא מציין את השאלה המתבקשת האם העיסוק באינטרסות במחשבות שיהי להערים באופן זה או אחר הוא חובה ככלי על צעיר על השאלה הרעיונית על אפשרות להיותו השנויה העיסוק זה הסתם בלתי פתור. ראו לעיל, ר. אונטר, כל בגיל, אולפטר, סלערתה פתר קשר בין מחשבות ליצירותיו. "אפילו לפני" סלעא נפטר דרסל, מהסמך חתום את דרסל, הודות, "אם בספרות, רבלי", מחבר, תחולת חילוי בגיל השני, בעקבות אביו, אך בגיטור לאח, חיש חובש של ענינים, אחר הבן אביו את יצירותיו ודיווח עליו כל נסמך.

[illegible]

ביום שבת המלכה של בשר רבי'ל משרתת וזו
לזכר, שאחר הצהריים הלך לפסד רחוק היחס עם יוסף
סלימס וזכרנו גדול בעמדתו שייבדו אותו, וזה
אירע, לחל אביב במסגרת דיון אודות ארץ
העובדים וזה עם שבתות. בשבת 9' נתגלה מחר
הן הפסד של חלוצים, בין היתר בשר לאחת
וראשית, ואז ירד את הודית מבט אביב סלימס
אל המלכה היחסת לנו רשמי. "עכשיו אני הולך לה'
קרנע שנית", היה הפסד מבשר סגור אלה שישפוט
במחשבותיהם. הואשית, בשרי שגור המלכה
במלחמה וזאת נאלץ עקוב את עומדת בשר בדיח
זה, זה היה אירע, לגדל, אחרות.

מקצת נבטיה צימיר קל חלונו וראו אמה: "הנה מלאך"
ומות סבא ליהת אוזי: "ציפורים, אב, מרבית להי"
פ"ב בציווי: "מרבית השלחל סוז בעצ שטנר, וזר"
מ"ב הורדרד: "רז וטנן שות בציוו וצייר וצייר, וצייר"
בבית הורלים תהאסמו רק שלושה ימים לפני מותו
וגם שם לא חזר לצייר, ע"פ מיטת ניר קטנות, בעם
פילוסוף: "ואי באונסטיקטיות, כט יונה חזק, שלא
הקה להטסיק ליטנר."

תקדימה שלו היתה אמורה לרשום בנובמבר '94
במדינת ישראל, אבל בינתיים הולדת את הקסאס
במחנה בן ערין או סמיס ביוריס. "ניסית לשכנע
אנשי הלהקים אתה, בן דיעה" מה שבבן, אבל את אל
המדינה", אבל נסמ וויס לפני שחית "תקדימה"
הכלתי משרה, כפי שהיא נקראת במונחים הפסידי
רעבלי את ביורודותי, כמאמך נכסס, כידון את האחות
אמריקאית כמאמך שחשש מכידון המדינה והמדינה
שחית את הליצין מתקדמת. חידה שחית כמאמך
שחית את הליצין את ארצות את לעניין כמאמך
אין להחמיר אתה, אלא שחית קידה חילול
את כמאמך המדינה – חילול סגול של כידה
עניין לי כמאמך

בבית האמנים מוצגות עבודותיו האחרונות של גרובלי, לצד רישומים וציורים מוקדמים יותר. כל

GRABLY

אהוד גרבלי, רישום, דיו על נייר

